

1624.

1. Eichrodius, Thomas: De pupilli obligatione et obligatione

1642

1. Krenig, Reinhardus: De academiis Europaeis et eorum fundatoribus

1644

1. Brucholz, Christophorus Trachinus: De lege Aquilia

1650.

1. Brucholz, Christophorus Trachinus: De juris dictione

1651.

1. Brandes, Joannes Martini: De rescriptis memoratis

1653.

1. Musaeus, Petrus: De antiqua Germanorum republica
2. Pestels, Petrus: De iudicio austriacorum

1655

1. Brandes, Joannes Martini: De jure feudali.

1655

2. Warners, Wichmannus: De publicis iudiciis

1657

1^a = ^b Puchalg, Aristophan Tractatus: De praevocacionibus
tam inter status imperii solos, quam inter
status imperii, et mediatum, seu inter solos
mediatos 2^a untl 1657: 1730

1658.

1^a = Brandes, Joh. Martinus: De nullis. 2^a untl.

2. Brandes, Johann Martinus: De juramento vasallitico

3. Brandes, Johann Martinus: De fiere constituti

4. Brandes, Christianus Tractatus: De operis novi nunciacione
1659.

1. Postelius, David: De fidejussoribus.

hs
2

utis

uti

ru

1857

1. Bismarck, Wilhelm von, v. p. 1857

1858

1. Bismarck, Wilhelm von, v. p. 1858
 2. Bismarck, Wilhelm von, v. p. 1858
 3. Bismarck, Wilhelm von, v. p. 1858
 4. Bismarck, Wilhelm von, v. p. 1858

1859

1. Bismarck, Wilhelm von, v. p. 1859
 2. Bismarck, Wilhelm von, v. p. 1859
 3. Bismarck, Wilhelm von, v. p. 1859
 4. Bismarck, Wilhelm von, v. p. 1859

1860

1. Bismarck, Wilhelm von, v. p. 1860

5573

Q. D. F. F. E. I.
DISSERTATIONEM HANC INAUGURALEM
DE
PIGNORATIONIBVS
TAM INTER STATUS IMPERII SO-
LOS, QUAM INTER STATVM IMPERII, ET
MEDIATVM, SEV INTER SOLOS
MEDIATOS, 1657/76

GERM.

Don mancherley Arten gewaltsamer Pfändungen / welche so-
wol unter denen unmittelbaren als auch mittelbaren Reichs-
Ständen gegen einander vorgehoften zu werden pfle-
gen / und was dießfallß Rechtens.

NOBILISSIMI ET AMPLISSIMI ICTORVM ORDINIS IN ILLVSTRI
ACADEMIA HASSO - SCHAVMBURGICA DECRETO
ET AVTORITATE
SVB PRAESIDIO

NOBILISSIMI, CONSVLTISSIMI ET EXCELLENTISSIMI VIRI
DOMINI

CHRISTOPHORI IOACHIMI Bucholz/
ICTI, CONSILIARII HASSIACI GRAVISSIMI, CODI-
CIS PROFESSORIS CELEBERRIMI, FACVLTA-
TIS SVAE HODIE DECANI,

DOMINI PATRONI AC PROMOTORIS SVI AETATEM COLENDI,
PRO LICENTIA

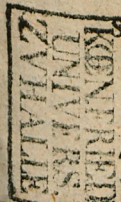
SVMVM IN VTROQVE IVRE CONSEQVENDI GRADVM,
ET HONORES DOCTORALES

PLACIDO ERVDITORVM EXAMINI SVBMITTIT

IVLIVS von Rhetem / BRVNSVICENSIS,

AD DIEM 15. SEPTEMBR. 1657. HORIS ANTE ET POMERID.

LENAE, Recudebat IO. BERNHARDVS HELLERVS, 1730.

DISSERTATION HANC MAGISTRUM

DE

IGNORANTIA

IN UNIVERSITATE IMPERII

1700 QUAM PRIMUM

IN

1700

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..

CHRISTOPHORUS JOHANNES

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

I. N. D. N. J. C.

I.

Utanquam Vindicta, quæ propria seu privata sit autoritate, regulariter & Naturali & Civili Jure sit prohibita: Naturali quidem, quia societati civili, quæ non nisi secundum naturæ ductum coit, conveniens & necessarium est, ut apud solum superiorem resideat jus vindicandi injuste facta, ne imperium fiat Anarchia, vel id ex privatorum conflictu turbetur vel evertatur. Arist. 4. Polit. ult. & 6. Pol. 8. Grot. de J. B. ac P. lib. 2. cap. 20. § 5. Civili vero, per text. l. extat. 13. ff. quod met. caus. l. ob es. 12. C. de Oblig. & Action. l. si quis in tantam. C. unde vi l. 14. C. de Judic. & l. 38. §. 8. ff. ad L. Jul. adult. Celeberr. D. Hahn. in observ. ad Wesenb. de Judicis n. 15.

II. Sunt tamen certæ causæ, ob quas vel civilis vel naturalis ratio privatam vindictam, observatis quibusdam requisitis, concedit. Grot. *ibid.* § 8. Etsi enim ea, quæ Juris Naturalis simpliciter sunt, etiam immutabilia sint, ea tamen, quæ decreta & præcepta Juris Naturalis nobis inculcant, regulariter saltem illius Juris sunt, & ob adventum circumstantiæ variationem hanc admittunt, ut extrahatur objectum e numero eorum, quæ lex comprehendit. vid.

A

Thom.

* (2) *

Thom. 2. *quest.* 57. *art.* 2. Molin. *de Just. & Jur. tom.* 1. *tra-*
Stat. 1. *disp.* 4.

III. Causæ vero istæ, ob quas vindicta & defensio privata autoritate facta, est licita, revocari possunt ad sex capita, quorum (1.) est,ürgens necessitas, vel salutis publicæ, vel vitæ, vel pudicitia, vel Rerum. *l.* 1. *§.* *seq.* C. *quand. lic. uniuscuique sine judic.* *l.* 3. *§.* *ult.* *§.* *l.* 4. *§.* *l.* 9. *ff.* *ad L. Corn. de sicar.* *l.* 1. C. *de desert.* *Gail. lib.* 2. *de P. P. cap.* 1. *n.* 20. *l. fin.* C. *de malef. & matremat.* *l.* 3. *ff.* *de I. & I. §.* 2. *l.* *ad L. Aquil.* *l.* 4. *§.* 1. *unct.* *l.* 5. *in pr.* *ff.* *eod.* *l.* *un.* C. *de rap. Virgin.* (2.) Patria potestas, concurrente delicti magnitudine, & summa in familiam injuria. *l.* 20. *l.* 21. *l.* 22. *ff.* *ad L. Jul. de adult.* *P. §.* *D. art.* 142. (3.) Maritalis potestas eodem modo. *l.* 24. *in pr.* *ff.* *ad L. Jul. de adult.* *l.* 4. C. *eod.* *c.* 3. *de sent. ex. comm.* (4.) Dominica potestas. *l.* 1. C. *de emend. serv.* *l.* 6. *§.* 3. *ff.* *de SCro Silar.* *l. fin.* C. *an serro. pro suo facto poss.* (5.) Expediitissima commoditas. (6.) Pactum vel Testamentum concedens, ut quid privata autoritate fieri possit.

IV. Nos relictis reliquis defensionis & vindictæ privatæ speciebus, de Pignoratione agemus, quam commoditas juxta ac æquitas introduxit: ubi considerabimus (1.) Etymologiam. (2.) Synonima. (3.) Homonimiam. (4.) Definitionem. (5.) Divisionem, in pignorationes, quæ vel inter status Imperii, vel inter statum Imperii & Mediatum, vel inter solos Mediatos sunt. (6.) in illa requisita Constitutionis Imperii, & Processum tam Mandati seu Partitionis, quam Citationis delineabimus. (7.) In hac requisita Juris Saxonici & Consuetudinarii adumbrabimus, & tandem (8.) de iis pignorationibus agemus, quæ non ob usurpationem novi Juris, sed vel ob dolum, vel moram pignorationi sunt.

V. Descen

V. Descendit autem vocabulum Pignorationis a *pugno*, quia pugnum vel manum injicimus, in personam vel res nostri adversarii, & quidem mobiles. *l. 1. ff. de pignor. act. Et l. plebs §. pignus. ff. de V. S.*

VI. Pignorationes dicuntur etiam *Clarigationes*, & *Repressalia*, propter similitudinem quam cum his habent. Livius. *lib. 8.* Veliterni, inquit, iussi trans Tiberim habitare, ut ejus, qui cis Tiberim deprehensus esset, usque ad mille pondo *clarigatio* esset: nec priusquam ære perfoluto is qui cepisset, extra vincula captum haberet. Calvin. *in lex in vocab. Pignor. n. Pratej. in lex. vocab. Clarigatio.* Tiraq. *de revoc. donat. versic. susceperit. v. 147. c. un. de injuriis in. 6.* Græcis dicuntur *ἐνχρησισμοὶ*. Nov. 52. *Ἀγρῶναι* & *ὄμνοι* Item *Ἀνδεοληψία*. Gallis *droit de marque*: quod in limitibus hoc jus pignorationis potissimum exerceatur, & eo utantur Reges ad injurias regnicolis suis vel alibi illatas vindicandas. Gothofred. *plurib. ad Novell. 52.* Grotius. *de J. B. ac P. lib. 3. cap. 2. §. 4.* German. *eine Pfandung.* Wehner *Pract. observ. d. 7.*

VII. Accipitur porro vox Pignorationis varie. (1.) *pro pignorum captione*, & sic ad omnem Executionem mandato Judicis factum applicatur. Unde etiam *Executionis* nomine venit. *l. a Div. §. in venditione. ff. de re judic.* Chassan. *in consuet. Burg. rubr. 1. §. 7. n. 44.* Gvid. Pap. *decis. 163. n. 1.* Joseph. de sefe. *de Inhibit. cap. 5. §. 8. n. 4.* Sic etiam literæ illæ executoriæ judicis præcepto emanatæ, solent nuncupari *Literæ pignoratitiæ.* Id *Ibid.* (2.) *Pro constitutione Pignoris in re mobili vel immobili*, quæ fit ad securitatem creditoris, & quidem vel per conventionem, & consensum partium, vel a jure & LL. tacite vel expresse, vel etiam per Magistratum, Judicem, vel Prætorem. *ff. Et C. de pignorib. 1. 1.* (3.) *Accipitur abusive pro Clarigationibus & Repressaliis.* Nov. 52.

cap. 1. (4.) *pro captione, detentione, vel persone, vel rei alicujus mobilis aut sese moventis, facta propria autoritate, vel juris sui tuendi causa, vel etiam damni evitandi gratia.* Monach. *in pract. Judic. part. 21. ubi n. 18.* magnum cumulum subnectit autorum, qui de hac materia scripserunt. Et hæc acceptio est hujus loci.

VIII. Definitur autem illa, *privata manus injectio, qua capiendo personas, vel res alterius, jura nostra conservamus, & damna repellimus.* Atque hæc descriptio ex ipsa Justitia Pignorationis, & ex intentione pignorantis dependet. Quod si injustitiam Pignorationis, intentionem pignorati, & Constitutionem Imperii respicias, *Pignoratio erit, possessionis turbatio, qua immediati per se vel per alios, personam, vel rem tertiam & innocentem, ob controversam Jurisdictionem, vel Jus aliud, quod pignoratus possidet, & pignorator noviter pretendit & querit, in causa civili capiunt & pignori accipiunt.* Gail. *de Pignor. obs. 1. n. 3.* Mind. *de proc. extra. lib. 1. c. 42. n. 1.*

IX. Generis loco ponitur *privata manus injectio*, quia pignorator non expectata Judicis autoritate vel assententia, vel in personam, vel in res alterius manum injicit, illasque capit & abducit. Reliqua verba differentie loco sunt posita, ne cum Arresto & Repressaliis, quæ plerumque privata manus injectione expediuntur, confundatur Pignoratio.

X. *Differunt autem Pignorationes & Repressalia. (1.) Causa:* Pignoratio enim oritur ex turbatione ejus rei, vel juris, cujus possessionem vel quasi ad nos pertinere asserimus: Repressaliæ vero ex capite denegata justitiæ, contra subditos Domini Justitiam nobis denegantis. (2.) *Personis:* Pignorator enim sæpissime nulla pollet Jurisdictione.

Qui

Qui vero vel proprio nomine vel ad instantiam alterius Re-
pressaliis utitur, Jurisdictione præditus sit oportet. (3.)
Objecto: pignorator enim capit vel ipsum turbatorem, vel
res ejus, quem se in possessione juris sui turbare putat. Per
repressalias autem, detinentur tam res quam personæ, pro
rebus & personis aliorum, cujuscunque sint subjectæ Juris-
dictioni. (4.) *Fine*: quia pignorans saltem intendit ju-
ris & possessionis suæ conservationem, & damni restitutio-
nem: Repressaliis vero utimur, ut id, quod nobis deberi
putamus, ab alio extorqueamus. *Gail. de Pignor. obs. 1. n. 5.*
Mindan. de process. lib. 1. c. 46. §. 2. n. 5. & c. 49. pert. *Coler.*
de process. p. 1. c. 2. n. 303. *Menoch. de A. I. Q. cas. 527.* *Matth.*
Steph. de Jurisd. l. 3. p. 2. c. 9. n. 15. & seq. Et proinde etiam
definitione differunt, quia Repressaliæ sunt remedium Extra-
ordinarium, quo is, cui aliquo in loco denegata vel protra-
cta Justitia, utitur ita, ut a suo Magistratu impetret, quem-
vis istius loci civem, vel ejusdem res, quæ forte in hoc loco
reperiuntur, retineri, donec sibi isto in loco satisfiat.

XI. Porro est magna quidem *similitudo & cognatio*
Arrestorum & Pignorationum, ut tradit *Gail. c. 2. de Arr. Im-*
per. conveniunt enim (1.) *sine*: utraque enim constitutio
promulgata est propter publicam pacem, & tranquillita-
tem subditorum Imperii. (2.) in utraque requiritur *ea-*
dem qualitas personarum & fundatio Jurisdictionis. (3.)
In utraque editur *Mandatum S. C.* & citatio ad docendam
paritionem. (4.) *restitutio pignorum*, & relaxatio Arre-
storum cum omni sua causa, & utilitate facienda. *Recess. Im-*
per. de Anno 1570. §. wann auch die Arresta Gail. lib. 1. pract.
obs. observ. 14. Mindan. de process. lib. 1. c. 15.

XII. In multis tamen quoque *differunt*. (1.) *Rati-*
one processus, qui in causa mandati super arrestis simplex est
& uni-

& unicus, respiciens solam relaxationem Arresti & remissionem causæ principalis ad Judicem Ordinarium. *Recess. de Anno 1570.* wann auch die Arresta: *Denaif. ad Jus Camer. c. 84. §. 2.* In causa vero Mandati super constitutione Pignorationis processus duplex est, de quo vid. infra. th. 65. (2.) *Cautione*: nam in impetratione Mandati super relaxatione Arresti requiritur oblatio cautionis de se sistendo, & iudicatio solvendo. *Recess. de Anno 94. §. bey den Arresten / & §. dergleichen sollen.* In restitutione ex causa pignorationis facienda, ejusmodi cautiones non sunt necessariae. *Recess. de Anno 1600. §. Es ist auch, Denaif. ad Jus Camer. c. 71. §. 3.* An tamen per hypothecam omnium bonorum idonee caveatur, judicantis arbitrio relinquitur. *Recess. de Anno 1600. §. So ist auch, Denaif. c. 71. §. 4. & c. 84. §. 8. Plurib. Gail. de Arr. c. 2. n. 4. & seqq. Mindan. lib. 1. c. 42. n. 1.* (3.) *Objecto*: in decernendo Mandato super Arrestis non consideratur, an res tertia sit vel innocens, i. e. quæ cum jure principali nihil commune habet, ut expresse habetur in *fin. constit. edita Anno 1594. in verb. ob gleich res innocentes & tertia* bisweilen in Arrest kommen mögen. In Pignorationibus vero omnino est ratio habenda rei pignorate, ut vid. res tertia & innocens sit pignorata. *Mindan. de process. c. 36.*

XIII. Differt etiam a *Spolio*, hoc enim majoris est iniquitatis & violentiæ, & pertinet ad Interdict. recuper. poss. & pro rebus immobilibus datur, de quibus quis dejectus est. *Marant. specul. aur. p. 4. dist. 7. n. 29. Gail. obs. 1. n. 7. & 8. Mindan. d. lib. 1. c. 36. §. 3. n. 7. & 8. Rutger. Roland. de commiss. p. 4. lib. 7. c. 2. n. 2.* nam de rebus mobilibus non deijcitur, sed ista nobis eripi dicuntur. *l. 1. §. 2. & §. 6. de vi & vi arm.* Pignoratio autem ad Interdict. retin. poss. pertinet, & sic

& fit in rebus mobilibus. *Gail. de Pignorat. obs. l. n. 7. & seq. Mindan. l. i. c. 46. n. 7. & seqq.* Quomodo porro differat a *Sequestratione*, item a *Retentione*, de his videantur supra allegati DD. cum primis *Cludius. de Iur. Sequest. c. 2. n. 28. & mult. seqq.*

XIV. *Dividitur Pignoratio dupliciter.* (1.) in eam, quæ intercedit inter personas immediate Imperio subjectas, & (2.) quæ intercedit inter statum Imperii & privatum, seu inter mere privatos.

XV. Illam alii *Publicam*, hanc *Privatam* dicunt. Verum cum unus status Imperii, in alium statum non habeat imperium *l. 4. ff. de recept. arbit. l. 13. §. 4. ff. ad Sct. Trebell. & ubique Gl. Mandos. de Inhibit. quest. 4. n. 3. Vinc. de Franck. decis. 274. Gail. de Arrest. cap. 4. num. 3.* etiam si alteruter dignitatis & facultatis prærogativa excellat, quia plus & minus non differunt specie. *Gail. d. l. n. 4.* nec pignoratio prævia citatione, causæ cognitione & sententia expeditur, sed de facto fiat: ideo pignoratio illa publica dici nequit, nisi abusive, quia sc. a persona publica facta sit, & proinde nostra definitio firmo stat talo.

XVI. In ea, quæ intercedit inter statum Imperii, Constitutio Imperii de Pignorationibus habet locum, cujus requisiti examinabimus.

XVII. *I. Requisitum est:* ut & pignorator & pignoratus sint immediate Imperio subjecti.

XVIII. Sunt autem *Status immediati* omnes Electores & Principes tam Ecclesiastici quam Seculares, Prælati, Comites, Barones, Nobiles Franconix & Svevix, die freye Reichs-Ritterschafft in Francken und Schwaben / uii & libera Imperii Civitates, superiorem præter Imperatorem & Sacrum Romanum Imperium non recognoscentes,
a quo-

a quorum Dicasteriis Provincialibus seu Judiciis vel semper, vel si summa de non appellando ipsis respective concessio privilegio major sit, & illud excedat, ad summum Imperii tribunal provocari potest; quique ipsi respective coram Judicibus ordinationis *der Aufträge* / & Judicio Camerae tam in causis civilibus & Jurisdictionem Imperii immediate pertinentibus, perque singulares ordinationes non exceptis, quam in causa fractae pacis publicae Religiosae, & profanae conveniri queunt. O. C. *part. 2. tit. 27.* Gail. *lib. 1. de P. P. cap. 11. n. 5.* Mynf. *cent. 5. observ. 58.* Matth. Steph. *de Jurisd. lib. 2. p. 1. c. 3. n. 13. & seqq.*

XIX. Verum dubitari & quæri potest, de Serenissima Electorum & Ducum Saxoniae Domo, Electoribus Brandenburgicis, Archiducibus Austriae, Burgundiae & Lotharingiae Ducibus; utrum & hi ipsi in Camera Spirensi, (nunc Wezleriensi) vi constitutionis istius de Pignorationibus conveniri queant; quod hi a judicio Camerae quoad Appellationem, & in aliis quibusdam (prout constat ex multis DD. de quibus imprimis videri potest Knichen. *de Saxon. non provoc. jure vocab. Jus. cap. 2. n. 29.* Petr. Heig. *p. 1. quest. 4. n. 31. & 32.* Nolden. *de stat. Nobil. c. 2. num. 140.* Mindan. *de Privil. Stat. Imp. Dan. Otto. de Jur. Publ. c. 23.* Gail. *de P. P. lib. 1. c. 11. n. 6.*) per Privilegium & transactionem exempti sint? Et Resp. quod non: (1.) ob naturam privilegiorum, quia exemptiones & Privilegia utpote contrarias commune introducta, *arg. l. jus. 6. ff. de LL.* sunt odiosa, ac proinde etiam strictissimi juris, nec producenda ad consequentiam, *arg. l. 14. ff. eod. l. 141. ff. de R. I.* aut extra suam causam extendenda. Bidenbach. *quest. Nobil. 19. n. 2.* Koppen. *decis. 61. n. 11.* Nolden. *de stat. nobil. cap. 14. n. 31.* (2.) ob salutis & quietis publicae communem causam, quia
ob

ob hujusmodi pignorationem Principes & ordines Imperii
 sapissime ad arma veniunt, & collectis hominibus pacem
 publicam violare solent. *O. C. part. 2. tit. 22. prin. ibi.* Daß
 einer den andern Pfändet gemeiniglich alle thätliche
 Handlungen/Erpörungen und Aufstuhren im Reich
 entstehen und erfolgen.

XX. Et hæc præcedentia, quod nimir. uterque tam
 pignorator quam pignoratus debeat esse necessario imme-
 diatus Roman. Imperii subditus, usque adeo vera sunt, ut
 etiamsi quis *mediatus* habeat *Privilegium, quod nullibi, præter-*
quam in Camera Imperiali Spirensi conveniri possit, tamen ob
 id minime gaudeat Constitutione Pignorationum, neque
 active neque passive. *Aut. Decis. Cameral. verb. Pignorationes.*
requisit. 1. fol. 261. eo quod hæc Constitutio præcise requirat
 immediatos, per dictam *Ordin. Cam. tit. 22. p. 2.* & deficien-
 te hac qualitate personarum, deficiat Jurisdictio Camerae,
l. 4. §. 6. damn. inf. Gail. 1. obs. 8. n. 2 & de Pignor. obs. 1. n. 1.
& 2. obs. 3. n. 5. obs. 5. n. 3. Et ita 19. *Octobr. Anno 1591.* Manda-
 tum fuisse cassatum *in causa Berlichingen / cont. den Abt*
zum Schönenthal (qui subditus Moguntini ex privilegio
 Caesaris nullibi quam in Camera conveniri poterat) refert
 Rutger. Ruland. *in tract. de Commiss. p. 4. lib. 7. cap. 2. n. 4.*

XXI. Verum Major est controversia, si immediate
 Imperio subiectus, bona in alterius territorio possideat, (ut-
 pote castrum cum territorio suo in alterius provincia situm)
 si jam in hisce bonis mediatis pignoratio fiat, *Q. An Pigno-*
ratus in Cam. agere, & Mandata super Constitut. de Pigno-
rationib. impetrare possit? Arduam hanc quæstionem ali-
 quando Imperii Deputatis propositam, & in utramque par-
 tem fuisse disputatam, longo ordine cum argumentis pro
 Affirmativ. & Negativa facientibus adducit Thomas Maul.

*tract. de Pignor. tit. 3. requis. 1. & concludit tandem Ordines Deputatos Imperii de intricata hac quaestione convenire non potuisse, & sic denuo eadem ad Comitum remissam. Maul. ibid. Affirmativam cum distinctione tuetur Mindan. de proc. lib. 1. c. 34. n. 12. Cum primis hæc quaestio graviter disputata est in causa **Ortenburg** / *contr. Beyer* / de qua vid. *Autor. decis. Cam. requis. 1. fol. 760. Gylm. lib. 1. dec. Cam. Gail. de Arr. tot. cap. 6. Verum quicquid sit, cum hæc quaestio in Constitutionibus Imperii expresse decisa non sit, atque inter nova dubia rejecta in *Recess. Deput. Anno. 1600. §. Es haben uns unser. Aut. dec. Cam. verb. status Imperii Reinck. lib. 1. cl. 5. c. 10. n. 35. Thom. Mich. de Jurisd. conc. 58. Viet. de exempt. Imp. conc. 30.* hanc litem non faciamus nostram, cum Imperii legeat decisione.**

XXII. Deinde Constitutio hæc personarum intuitu facta, ita & actio quæ inde oritur, ex singulari hoc privilegio æstimanda, & pignorator, ut reus utique in Camera coram Judice suo conveniendus, maxime quoad punctum partitionis: de puncto autem Citationis eisi dubitetur, & merita causæ coram Ordinario bonorum judice tractanda esse videantur; cum tamen Constitutio speciale nihil expresserit, & pignorator sese jus pignorandi habuisse & adhuc habere, actusque pignoratitios a se exercitos, & possessionem suam deducere debeat, hoc merito in Camera fiet. *Mynf. 1. obs. 12. pr. Mind. d. c. 34. n. 21. Thom. Mich. de Jurisd. conc. 58. Ziegl. §. Landassu. in limit. n. 29. Viet. de exempt. Imp. conc. 30.* Denique accedit observantia Imperii, & præjudicia Camera, quæ clare demonstrant, non attenda qualitate bonorum, sed sola immediate personarum constitutio Eius esse fundatam. (1.) *in causa der Marschalck von Pappenheim / cont. Fugger / des Riedemeyers*

meyers Verfrichtung belangend. (2.) in *caus. Meyers*
nato cont. Herm. H. G. von Baumgarten. (3.) Jörg
 und Michel von der Hoya / Gebrüdere / *cont. Herzog*
von Süllich & consorten. (4.) in *causa Rodenhausen cont.*
Waldeckische Vormundere. Meichsn. tom. 1. decis. 32. n. 1.
Aut. decis. Cam. verb. pignorat. reg. 1. f. 260. & verb. Exce-
ptiones fol. 120.

XXIII. Hæc autem qualitas, quod utraque videl.
 pars immediate sub sit Imperio, necessario in Supplicatione
 narranda & alleganda est: adeo ut sæpius disputatum in Ca-
 mera, in primis Anno 1586. in *caus. Comit. ab Hohenloe /*
cont. Marchionem Brandeb. an necessarium sit, ut supplicans
Immediatatem in specie narrare, & si notoria sit allegare debeat.
 Dicentibus quibusdam, necessarium id esse, cum sit quali-
 tas fundans Jurisdictionem Camerae, eaque omiſſa proces-
 sus denegandos: nec distinguere Constitutionem, an noto-
 rium hoc sit vel non. Notorietas enim licet relevet ab
 onere probandi non tamen eam ab allegando relevare, Et
 ita Dominos in Senatu inter se consensisse, eamque opini-
 onem communiter in Camera observari. Afferentibus
 aliis diversa hoc in casu præjudicia. Aliis contra affirman-
 tibus sese hæc nunquam observasse, *Es werden die Par-*
theyen nur damit auffgehalten / sed sufficere, si notorie
*constet partes Imperio immediate subjectas, & Jurisdic-
 tionem fundatam esse: Dominos etiam, concurrentibus re-*
liquis qualitatibus, processus decrevisse. Gylm. Symph. tom.
1. p. 1. t. 4. f. 316. & f. 355. Mindan. d. c. 34. n. 3.

XXIV. Non tantum autem suo nomine, sed etiam
 pro suo interesse, non vero ratione interesse privati, *processus*
in Camera obtineri possunt. Licet enim semper interesse vi-
 deatur, Vasallos, cives, & subditos habere locupletes pro-

pter servitia præstanda, & fructus Jurisdictionis, vectigalia, tributa aliaque munera publica 1. F. 21. & 2. Feud. 26. & 28. junct. l. 18. cum seqq. de oper. libert. Myns. 4. obs. 91. Nov. 8. præfat. § 1. l. 1. §. 20. de question. l. 1. §. 3. l. 14. de munerib. & honor. Gail. 2. obs. 52. & 53. bona tamen illa privata sunt. Gōden. cons. 30. n. 4. & 5. & status ratione secundarii istius interesse sine mandato expresso agere non poterunt. c. auctoritate. de privileg. in 6. Gail. 1. obs. 125. n. 1. & de Arrest. c. 5. n. 3. & 4. Ideo recte in Camera processus denegantur. Gail. de Pignor. obs. 6. n. 13. & 14. Mindan. d. c. 34. n. 20.

XXV. Quando vero prærer damnorum pignorati privatum, simul etiam Statui pro suo subdito, Seniori pro Vasallo, Proprietario pro Usufructuario, vel Civitati Imperiali, pro suo cive præjudicaretur, & sic eorum simul interesset Pignorationem in territorio cujusque non esse factam, tunc Dominus supplicare & processus ex Constitutione obtinere potest; quia Vasallus, Civis, subditus, &c. non offenditur principaliter. arg. c. cum super 17. de re judic. arg. l. sepe, 63. ff. eod. Sed ipse Dominus, senior. &c. per talem pignorationem turbari, injuria affici, arg. §. servis. ibique Schneidov & comm. DD. Inst. de injur. l. item 15 §. si quis. 35. & §. item. 48. ff. eod. & in effectu pignorari videtur. arg. l. 1. §. quod servus. ff. de vi & vi arm. Bart. in l. fin. ibique Apostill. lit. C. ff. de injur. Innocent. in c. dilecti. extr. de Appellat. Imo & ipse Vasallus, subditus, &c. propter suum interesse una cum domino tali casu in Camera recte agit, propter continentiam causæ, seu vinculum connexitatis causarum, quo efficitur, ut incapax gaudeat beneficio capacis, & subditus ex persona Domini consequatur, quod ex sua obtinere haud potest. arg. c. per tuas. 9. de arbit. c. auctoritate. 7. vers. licet. de concess. præbend. in 6. l. 3. ff. quæ res pignor. arg. l. 9. ibique Jason.

Jafon. n. 50. & seq. C. de collat. Ut & alias privilegium minoris quoad restitutionem prodest interdum ejus consorti majori. *l. 10. in pr. ff. quemad serv. amitt. ibique Bart. & Bald. in l. un. n. 3. C. sim commun. ead. caus. & c. & socius incapax, jure societatis commodum legati per socium capacem percipit. l. 29. ff. de liberat. leg. Schurff cent. 3. cons. 94. n. 4. in fin. & n. 5. Gail. de Pignor. observ. 6. n. 1. 2. & 12. & lib. 1. obs. 125. Mndan. lib. 1. de proc. extr. cap. 34. §. 7. num. 19. & 20. Oth. Meland. part. 2. process. Camer. concl. 15. & seqq. p. 348.*

XXVI. Quia vero Collegia, sive Capitula Majorum, sive Cathedralium Ecclesiarum, **Erz- und Bischöfliche Dombstifter** / in Germania multa ubique possident bona temporalia, Dominia, & castra cum suis pertinentiis & omnimoda Jurisdictione temporali, **mit aller weltlicher Obrigkeit / oder Weltligkeit** / non immerito dubitari, & hoc loco quaeri solet: utrum & haec capitula propter pignorationem activam vel passivam in Camera immediate, & statim in prima instantia vi Constitut. de Pignorationibus conveniri & agere queant? Ubi distingvendum, inter Collegia Canonorum libera, quae ex singulari privilegio immediate Caesari & Imperio in temporalibus sunt subjecta **die freye Kaysersliche Stifte seyn** / ut Collegium Canonorum Bruxellae, in Praurheim / Item Burschet prope Aquisgranum, & collegium in Arnueß prope Saarbrücken / & inter ea, quae talia non sunt. Quoad illa Constitut. Pignorat. omnino habet locum, & propter pignorationem factam tam active quam passive in Camera conveniri & agere possunt, eo quod sint immediata, & quoad temporalia, praeter Imperatorem, nullum recognoscant superiorem. *O. C. tit. 22. pag. 2.* Hinc Pignorationis processus decreti, *in causa Collegii Burschet / cont. Aquisgranenses, &*

*in caus. Decani & Capituli Arnueß. contr. Coemeterii Johanni
a Nassaw. Anno 68 in Jan. Gall. 1. obs. 30. n. 9. & de Pignor. obs. 7. n. 6. Oth. Meland. p. 2. Process. Cam. concl. 9. p. 347.*

XXVII. Quoad hæc videndum, utrum Capitulum quædam dominia vel feuda immediate ab Imperio dependentia, nec alieno territorio subjecta habeant, & recognoscant, an vero non *Priori casu* itidem, sive alium immediatum novi juris acquirendi gratia pignorat, sive ab alio pignoratur, agere & conveniri potest in Camera, & hujus Jurisdictionis utroque casu tam active quam passive fundatur; eo quod ratione istius dominii, vel feudi immediate subjiçatur Capitulum Jurisdictioni Imperatoris, & non tam personæ, quam res ipsæ in judicium trahantur. *arg. c. nimis. 30. de jur. jur. l. sed & 4. §. 5. ff. fin. reg. Covarr. præct. quæst. c. 35. cum seq. Oth. Meland. p. 2. process. Cam. conc. 6. p. 346. Posteriori vero casu Constitutio Pignorationis non habet locum, cum ratione illorum Feudorum Capitulum sit alterius status Jurisdictioni subjectum. Quemadmod. Cæsarea Majestas talia feuda etiam in Ducatu Brunsvicensi, aliisque in locis per Vasallos possidet. Quod si tamen Cæsarea Majestas vel sola, vel cum Capitulo ex hac Constitutione ageret, processus decernendi essent. ut *ib. 15. diximus.**

XXVIII. Porro considerandum, num pignoratio fiat *sede Episcopali vacante, an vero non. Illo casu cum omnis Jurisdictionis & Jus administrandi devolvatur ad Capitulum. cum olim 14. de Majorit. & obed. c. un. eod. in. 6. c. ad abolendum. 9. in pr. ibi: vel Clerici ipsi sede vacante, de heret. merito & propter Jus representationis super Constitut. pignorat agere & conveniri, imo judicium coeptum tam active, quam passive pro relaxatione captivorum & pignorum cum novo electo Prelato, modo factum Capitulum ratum habeat, continuari poterit,*

poterit, quia rati habito retrahitur, & in hac materia mandato æquiparatur *Recess. Rati. b. de Anno 94. §. wann sich auch. arg. l. 1. §. 14. ff. de vi & vi arm. arg. l. 152. §. 2. ff. de R. I. Gail. obs. 7. n. 5. Mindan. lib. 1. c. 34. §. 10. n. 23. Otho. Meland. d. tr. cond. 7 p. 346. Hoc verò casu videndum, an Capitulum bona sint cum Episcopo communia, & is simul habeat eorum administrationem; an vero sint discreta, Capitulumq; plenam in iis habeat administrationem. *Priori casu*, & Episcopus solus, *arg. c. edoceri 21. in fin. de rescript. & una cum eo etiam Capitulum propter pignorationem in Camera in prima instantia statim agere potest, per rationes ibi 25. adductas. Gail. d. obs. 7. n. 8. Posteriori*, si fiat pignoratio, iudex ordinarius & competens adiri debet, quia capitulum hoc casu non est status Imperii, nec subest in mediate Imperio, sed suo Archiepiscopo, vel Episcopo, vel etiam Laico, si res in eius territorio sita sit, propter quam pignoratio facta dicitur. *arg. c. ceterum 5. de iudic. arg. c. ex transmissa. 6 c. verum. 7. & t. 2. de fort. compet. arg. c. un. §. verum de Statu. Regul. l. arg. l. fin. C. ubi in rem act. Gail. de Pign. d. obs. 7. n. 2. & 8. & lib. 1. obs. 37. n. 3. & seqq. Mynsin. cent. 1. obs. 22. n. 2 & 5. Maul. de Pignor. tit. 3. requis. 1.**

XXIX. Sunt præterea aliæ quæstiones. An videl. *Vassallus & Usufructuarius* super Constit. Pignorat. agere possint? An item *Civitas Imperial.* pro suo interesse *pro civitate* sua supplicare, & agere possit, contra personam immediate Imperio subjactam super Constit. Pignorationis? Quas quidem quæstiones digiro *ib. 25.* saltem attingisse sufficiat. *videat de his cui volupe est, Maul. d. tr. de Pign. tit. 3. req. 1. Gail. de Pign. obs. 6.* Sed Q. An *locator pro Conductore* possit ex capite pignorationis agere, casu tali: Si in mediatum jus pascendi, vel aliud simile nimis forte remotum locaverit suis vicinis, & hi

& hi in jure illo pignorentur, cum non sint subditi pignorum? Hæc quæstio cum aliquando in Cam. incideret, nec narraretur cuiquam faciendæ esset restitutio, cõgati sunt processus, in causa der Stadt Ulm cont. Rechberg, 10. Nov. Anno 1590. Domini tamen putaverunt, si sibi restitutionem fieri peterent; cum conductores nomine eorum possideant, & sic Ulmenses teneantur illis ad interesse, ipsique turbentur, facile decerni posse Mandatum. *Aut. decis. Cam. verb. mandat. Pignorat. vers. quando supplicantes. f. 213. Schyvan. obs. pract. Camer. lib. 1. c. 76. Et quidem merito per rationes tb. 25. allat.*

XXX. Quamquam autem uti dictum, immedietas personarum ad fundandam Jurisdictionem Cameræ requiritur, non tamen perinde immedietas ratione facti requiritur. Ideo non tantum ipsi Status Imperii, sed etiam alii ipsorum nomine, puta Præfecti, Officiales, Familia, vel Procuratores bonorum, vulgo die *Bögte / Bröger und Förster* pignorare possunt.

XXXI. II. *Requisitum* tamen est, ut narret pignortus, quod pignorans vel ipse, vel alius ipsius jussu, vel cum ipsius consensu pignus acceperit. O. C. tit. 22. p. 2. *ibi. durch sich selbst oder die seinen / & ibi: da eines Herrn oder Obrigkeit Diener oder Befehlshaber einen pfandet. Recess. Ratisb. de Anno 94. Minden. d. lib. 1. c. 34. n. 11. in fin. Matth. Steph. lib. 2. de Jurisd. p. 1. c. 3. n. 129. § 136. quia quod quis per alium facit, per se ipsum fecisse intelligitur. l. 152. §. 1. de R. I. l. 180. eod. c. qui facit. 72. abique Peck. de R. I. in. 6. Gail. de Pignor. Obs. 5. n. 1. qui enim mandat hominem occidi, pro homicida tenetur. l. 15. §. 1. ad L. Corn. de Sic. l. 11. f. 17. §. 7. de injur. & dejecisse videtur, qui mandavit ut jussit, ut aliquid dejiceretur: parvi enim referri visum est, suis manibus*

manibus quis deiciat, an per alium. *l. i. s. de recess. in fin. ff. de vi & vi arm. l. 152. ff. §. 1. ff. de R. I. arg. l. si pater. 12. ff. qua in fraud. cred. Menoch. de A. I. Q. cas. 353. n. 3.* Ita turbasse alium & in jure suo pignoralse ille dicitur, qui jussit vel mandavit ut aliquis pignoraretur, & parvi refert, an Dominus suis manibus, an per Praefectum vel alium ob contraversum aliquod jus personam vel rem aliam ceperit vel abduxerit.

XXXII. Omnino autem necessum est, ut id (1.) fiat cum *consensu* Domini: qui colligi potest, *partim ex mandato; vel expresso*, quando familiae suae Titium pignoralse expressis verbis mandat. *Math. Steph. de Jurisd. p. 1. c. 3. n. 136. vel tacito*, quando est praesens, cum servus vel familia ipsius pignoralse, nec pignoralationem inhibet, tunc namque tacite mandare creditur, & talis patientia & scientia pro mandato in Jure habetur. *Innocent. in c. ex parte Decani. 33. de rescript. Mozz. de Mand. c. de divis. mand. n. 71. Partim vero ex ratihabitione* supervenienti, si nimirum factam a familia pignoralationem ratam habeat. *Math. Steph. lib. 2. de Jurisd. p. 1. c. 3. n. 136.* eo quod ratihabitio retrahatur, & mandato aequiparetur. *c. quoties. 2. X. de pact. c. cum nos 3. X. de his que fiunt a Pralatis. Gail. lib. 1. obs. 47. in fin. Tusch. lit. R. concl. 21. Alex. Trentacing. var. resolut. lib. 2. tit. de Procur. resol. 9. n. 1. cum seqq. ubi multipliciter intelligit & limitat.*

(2.) Ut in rem & *contemplatione domini* ipsius pignoralatio fiat; haec duo enim, Mandatum, & contemplatio domini invicem & conjunctim, in hac Pignoralationis materia requiruntur, unde si privata quadam cupiditate & vindicta in rem suam tertius pignoret, pignoralans ipse ob violentiam suam coram Judice competente conveniendus propter defectum principalis requisiti Constitutionis, quod est, ut utraque

C

pars

pars Imperio immediate subiecta sit: nec gravari debet dominus, qui non iussit. *arg. l. i. §. 13. & 15. ff. de vi & vi arm.* Gail. *d. obs. 5. n. 2. & 3. Mindan. l. i. c. 34. n. 5. & 6.*

XXXIII. An vero Mandatum vel Ratihabitio Domini in supplicatione disertis verbis exprimenda sit, An simpliciter narrare sufficiat Dominum per suos officiales vel familiares pignorasse, de eo aliquando dubitatum est. Nonnulli posterius hoc ad obtinendos processus sufficere existimaverunt, etiamsi non adjiciatur, iussu vel ratihabitione domini id factum fuisse. Inter quos cum primis est Gail. *d. obs. 5. n. 9. & Mand. d. c. 34. n. 11. & seqq.* quorum rationes ibi possumt videri. Verum in Camera illud obtinet, ut supplicans claris & expressis verbis exprimere, nec dubitanter sed assertive narrare debeat, pignorationem jubente vel ratum habente Domino & superiore factam esse, alias processus denegantur hoc modo: *In caus. Conrads von S. cont. den Herrn L. F. zu L. & consortes: wofern Suppliciant in specie vermelden wird / ob die Obrigkeit angezogene Pfandung befohlen / oder ratificirt habe / soll geschehen was recht ist / in Consil. 7. Nov. Anno 81. Idem pronunciatum in caus. Schaden cont. die Abtissinn zu Buchaw / ubi etiam hoc simul additum fuit, semper in talibus supplicationibus in specie addenda esse nomina Officialium, qui pignorationem fecerunt. Prædictum requisitum requisiverunt etiam Domini in caus. Bischoff zu Wormbs cont. Pfalz & aliis, referente Gylm. *Symb. tom. 1. p. 1. tit. 4. fol. 332. Schvvan. obs pract. Cam. 98.* Huc pertinet: Si immediatus aliquis per Præfectum suum pignorationem fecerit, poteritis, cui pignus ablatum est, vel utrumque simul, vel immediatum solum, non autem Præfectum solum, super hac Constitutione convenire. Ita*

contra

contra Praefectum solum denegati Processus, in causa J. Grafen zu Falkenstein / cont. Pfalzgraffen & J. Beltin von Schönberg. 16. Sept. Anno 51. Aut. decis. Cam. fol. 260.
 Quando vero postea dominus reproductis processibus se mandasse & ratificasse negat, pignorate incumbit probatio, eique injungitur, ut doceat praefectum vel alium superioris voluntate & jussu pignorasse, eoque non probante mandatum tanquam ex falsis narratis impetratum cassatur, & supplicans condemnatur in expensas. Gail. de Pign. obs. 5. n. 13. & 14. *Quod ipsam multis prejudiciis & validis rationibus confirmat Gylm. Symph. t. 1. p. 1. t. 4. fol. 359.*

XXXIV. Quod si Dominus emisso mandato restituenda rei facultatem habet, & non restituit, tum mandasse praesumitur, nec alia probatione opus est. Quod pro axioma traditum, in *Recess. Deput. Wormat. Anno 1586. & Consl. Ratisbon. 1594. Verba haec sunt: Wann sich auch in Pfandungs-Sachen zutragen soll / daß eines Herrn oder Obrigkeit Diener oder Befehlhaber einen pfändet / und von den Partheyen nach erlangtem Mandat de consensu vel ratificatione domini Pizig und scharff zu Aufzug der partition, disputiret würde / damit diesfalls auch aller gefährlicher Aufzug verhütet / soll es hinforto damit also gehalten werden / wofern der Herr oder Obrigkeit in solchem fall / nach ausgegangenen Mandat, rei restituenda facultatem und Gelegenheit hätte / und die restitution nicht erfolgen wolte / daß durch solche restitutionen. Verweigerung / die ratificatio, nach eingeführtem üblichen Stylo, gnugsamlich bescheinet seyn soll.*

XXXV. *Tertium Requisiteum*, versatur circa res pignoras. *Rerum* autem nomine non solum hic intelliguntur *Res mobiles inanimata*, puta, instrumentum, ligna, currus, pileus,

pileus, casses, securis, insignia, suspensa hædera, Wapen /
 Wein- oder Bierfranz; sed etiam *animata*, & quidem tam
irracionales veluti jamenta, grex, equus, boves, quam *Ratio-*
nales, puta, cives, incolæ, subditi, pignorato vel ratione Juris-
 dictionis, vel ratione officii, vel ratione familiæ subjecti. *Arg.*
rubri. tit. Von Pfandung und Gefangenen / & in nigro,
ibi: Daß einer den andern pfändet / ihn oder die seinen
fähret. O. C. p. 2. Recess. Ratisb. de Anno 94. non vero pigno-
 ratori subjecti. Requirit enim constitutio subditos alteri-
 us captos esse. *O. C. tit. 22. Actoris sc. non Rei. Gail. de Pign.*
obs. 13. n. 10. Mind. c. 36. n. 2. Appellatione *Rerum* etiam
 veniunt in res commodatæ, locatæ, depositæ, & similes a-
 liæ, in quibus, qui usum fructum, vel quod aliud jus habet,
 ita ut intersit ejus non pignorari eas, nec requiritur ut sint
 in bonis, sed sufficit eas esse ex bonis ejus. *arg. l. 1. §. 22. ff. de*
vi bonor. rapt. l. 1. §. 33. ff. de vi arm. Gail. de Pign. obs. 4. n. 4.

XXXVI. Si ad sit periculum rem pignori captam de-
 teriorem reddi, aut animalia fame, vel alio modo confici;
 item si forsan pignoratus re pignorata, utpote bobus, equis,
 vaccis carere non possit, & sic a pignorate justo pretio
 redimat, nihilominus res illæ in considerationem veniunt,
 quanquam ad solus pretii restitutionem agatur. *Recess. Imp.*
de Anno 1566. §. Da auch die Pfand. Mynf. 3. ob. 19. & 21.
Gail. de Pign. obs. 11. Mind. c. 36. n. 17.

XXXVII. Quibus sic præmissis, inquirendum jam,
 qualis res esse debeat, quæ pignori capit non possit, & si ca-
 pra sit, ante omnia restitui debeat. Et sciendum, requiri
 ut circa Jura, quæ pignorans affectat, si *Res tertia*, h. e. res
 innocens, res alia non litigiosa, die da nicht streitig ist.
§. die Mandata. ibi: da res tertia die nicht streitig ist. &
c. Recess. Ratisb. de Anno 94. Gail. de Pign. obs. 3. n. 8. Denais.
c. 183. §. 16. XXXVIII.

XXXVIII. Quæ jam *Res tertia & innocens proprie* sit, haud levis est dijudicationis. Gylm. in *Symph.* p. 1. tit. 4. f. 373. ita ait: Majoribus Dominorum Cameralium votis in hanc sententiam itum esse: *Rem tertiam eam esse, quæ contra controversiam, & ex ipsiusmet pignorantis confessione, alterius sit, nec in ea re jus controversum; vel ejusdem fructus vel usus consistat, ut possessione sua se uti pignorans possit dicere.* Iisdem fere verbis exprimitur ab *Auth. Decis. Camer. f. 262. Clock. tom. 1. conf. 6. n. 31. & 32. Maul. tract. de Pignor. tit. 6. qui multis id exemplis illustrat. Gail. de Pign. obs. 3. Roding. de Jurisd. Cam. t. 9. n. 19. Schvvan. obs. pract. Cam. 62. n. 1.*

XXXIX. Multæ vero ex hoc requisito proveniunt quaestiones, quæ maxima ex parte decisa reperiuntur apud DD. sufficiat nobis tantum unam atque alteram, quod res tertia non in jure controverso, nec in fructu vel usu consistat, attigisse. Quæritur (1.) Si jus collectandi, multandi, vestigialis, die *Berechtigkeit des Stewrens / Bussen / Frevels / Zolls* / aut similia litigiosa sint, & pignorans absque molestatione tamen personæ, ohn einige Beschwerung der Persöhn / tantum nec plus auferat, quam quantum collecta, multa aut vestigialis ratione sibi deberi præfendit: Item: Si alter in signum exercitii meri Imperii curet inspicere vulnere occisi in alterius territorio, eorumque mensuram sumat, de corpore tamen vel vestibus nihil auferat: sondern hat bloß die Wunden besehen / und abmessen lassen / auch solche Strich und Wundenmasse zu sich genommen: utrum habeat Constitutio hisce casibus locum, & mandatum de restitutione ratione ablatorum impetrari possit? Resp. quod non. Factum enim illud pro merito juris exercitio & turbatione altimandum. *Recess. Imper. §. da auch eine, de Anno 1600. Mind. c. 36. n. 15. Auth. decis. Cam. fol. 216.*

XL. Si vero supplicatus, ob delictum extra territorium ipsius commissum, supplicantis subditum, ad jus eos mulctandi acquirendum, in carcerem conjiciat, & multa extorta, licet ante impetrationem Mandati, & absque dispendio, ohne Entgeltnuß/cum rursus dimittat, nihilominus locus est Constitutioni, & mandatum de Restitutione ablata, multa, des abgepfandeten Frevels oder Duffen decerni solet. §. wann zwischen/vers. da sich aber. *Rec. Deput. Spir. de A. 1600.* Hinc enim personæ gravamen principaliter attenditur, cæteraque pro accessoriis illius æstimantur, & perinde est, ac si absque causa relaxatus non esset: cum multa ipsi per carcerem, a cujus squalore se exsolvere coactus est, sit extorta: *Schwarm. de Proc. Cam. lib. 1. c. 12. n. 14. Mind. de Proc. ext. lib. 1. c. 36. §. 10. & §. 13. n. 15.* ubi habet præjudicium *ratione der abgenommenen Stichmasse/ in causa Wertheim cont. Würzburg/ quem vide.*

XLI. Quando Jus Patronatus controvertitur, & claves templi ablata, tunc Processus super pignoratione decernuntur, & claves pro re tertia habentur. *Ita decreti Processus in caus. Schenck cont. Pfalzgraffen. P. L. 1. Dec. Anno 92. Ant. Decis. Cam. f. 265. in fin.*

XLII. Nonnulli omnem prædam venationis, aucupii & piscationis pro re tertia habuere, cum tamen sit fructus juris venandi. l. 9. §. 1. 62 de usufr. *Gylm. symp. 10. 2. p. 2. f. 173. 2. 1. Schwann. c. 12. n. 8.* Sed male, cum distinguendum sit, an pignoratus feras vel pisces jam ceperit & abstulerit, tum enim habentur pro re tertia, non pro fructu seu parte rei litigiosa æstimantur, & processus decernuntur. *Recess. de Anno 1600. §. weiter ist auch. Denais. c. 183. §. 23.* Item, si fera & volucres, pignorentur, quæ jam non primum in loco controverfo captæ, sed diu alitæ, & illuc deductæ, quales die

Loch

Roßvogel/Habicht &c. Item: lepores & feræ, in alio quam
in controverfo nemore captæ, illæ namque habentur pro re
tertia & innocenti. Ita Processus decreti 1565. in caus. Spey-
er / cont. Speier. Aut. decis. Cam. f. 264.

XLIII. Item, si ob jus controversum pinsendi, vel cere-
visiam coquendi, vel calceos consificiendi, in pago quodam sub-
dito, panes, dolia vel vacua vel cerevisia plena, vel instru-
menta braxatoria, vel calcei auferantur, an hæc habenda
pro re tertia? Quod Affirmative resolvitur, cum sint res pri-
vatorum. Quod enim subditus habet, non potest conti-
nuo domini dici: neque ipsi panes, vel cerevisia possunt di-
ci fructus juris pinsendi vel coquendi, quia fructuum pro-
prietas ad dominum spectat, quod hic secus est. Ideo pro-
cess. in hac causa decreti. 20. Apr. Anno 88. Gylm. Sympb. t. 1. p.
I. tit. 4. fol. 349. S. hvvan. 103. Maul t. de Pign. tit. 6.

XLIV. Quando vero partim res tertia, partim litigio-
sa simul pignoratur, puta quadriga sive currus, & equi una
cum litigiosis lignis abducuntur, separatio rei litigiosa a re
tertia institui debet, & quoad hanc saltem Mandatum si per
Constitutione impetrari potest, alterum reservandum ad
punctum Citationis. § da aber. ibi. Wagen und Pferde
mit dem Streitigen Holze hinwegführet &c. daß die Man-
data de restituendo allein ad rem quatenus est res tertia & in-
nocens verstanden & paulo post: Sondern das Streits-
tige / von den Unstreitigen unterscheiden / und all in
deshalb parität werden soll. Recess. Ratisb. de Anno 1594.
Mind. l. 1. c. 36. § 3. & 5. n. 5. Denal. c. 183 §. 21. Aut. decis.
Cam. f. 262 Hoc enim est proprium pignorationis, ut ali-
ud pro alio, & res aliena pro litigiosa capiatur, dict. Recess. de
Anno 94. Quod alias omnino Jure prohibitum, per Nov. 52. c. 1.
Autb. sed omnino. C. ne uxor pro mar. c. de injur. in 6. Autb. ha-
bita.

*bita. C. ne fil. pro patr. l. 1. C. ut null. ex vicari. tum, quod ne-
mo propria auctoritate jus sibi dicere, nec se vindicare de-
beat; quod si fecerit, puniatur. l. extat. ff. quod met. caus. l.
nullus. C. de Judais. Specul. late. tit. de actor. n. 55. Unde non
mirum, cum contra naturalem legum prohibitionem tales
pignorationes fiant, quod statim sine ulla causa cognitione,
& ab executione Judex incipere, & sine Clausula restitutio
mandari possit. Maxime cum hæc res inter Status Imperii,
omnis generis tumultus, seditiones & rixas facile excitare
posset.*

XLV. Aliter se res habet, quando res controversa
ablata, hoc enim casu, restitutio absque causæ cognitione
de jure injungi non potest; cum in dicta Constitutione Pi-
gnoratitia Interdict. retin. possess. ventilentur, ubi uterque
contendit, se esse in possessione, quo casu si alter ura-
tur sua possessione, recipiat fructus vel decimas con-
troversas, non statim ad petitionem alterius, idem jus
& eandem possessionem prætendentis, sine Clausula
absque ulla causæ cognitione eidem mandari potest, ut eos-
dem fructus vel decimas supplicanti restituat, ne talis sua
possessione eo ipso sine causæ cognitione destituatur, & ab
executione contra Ordinationem, & jus commune pro-
cessus initium s. mat. O. C. p. 2. tit. 23. l. 1. C. de exec. rei jud.
Dd. in l. 5. §. 10. ff. de nov. op. nunt. l. 58. ff. de re judic. l. 4. C.
de sent. & interl. omn. judic. Accurate igitur distingv. inter
Rem tertiam, & eam de qua litigatur, hoc enim ni fieret,
confunderetur punctus Citationis & Partitionis, qui sunt
separati. *Partitionis punctus* præsupponit factum ipso jure
prohibitum, quale est hic ablatio rei tertix, quæ ab ipsa re
controversa separatur ipsismet verbis constitutionis, ita ut
a præcepto incipi possit sine Clausula Justificatoria. *Cita-
tionis*

ziona autem respicit, quod vere controversum est, in quo nihil possumus inaudita altera parte definire, pertinens ad Interdictum retinendæ, ubi altior indagatio de controversa hinc inde possessione versatur. *c. 1. de caus. poss. & prop. & quæ statuantur adversus absentem non contumacem*, ipso jure non valent; *l. ea qua. C. quomodo & quando Judex*. In dubiis enim sufficit quod se listat Reus, in manifestis requiritur ante omnia satisfactio. *c. ex parte. X. de verb. sign. & causa mendica dicitur, si aliqua parte non citata, nec per contumaciam absente aliquid fiat. Jacob. de Aren. de prac. judic. v. 5. allegans l. laudabile. C. de adv. divers. judicium*. Porro in *Partitionis* puncto, *Q An quid factum sit?* & nulla exceptio admittitur, nisi sub & obreptionis, quæ versatur circa statum controversiæ, quem Rhetores *Conjecturalem* vocant. In puncto denique *Citationis* *Q An jure factum?* & implicitam habet Juris disceptationem, quem Rhetores *Statum Judiciale* vocant, & infinitas continet exceptiones, quæ causæ cognitionem ordinariam requirunt, nec via *Mandati S. C.* expediri possunt, nec debent. *l. 9. §. 1. ff. de Off. Procons. Multis de his Gail. 1. obs. 145. & 1. obs. 147. n. 1. & 2.*

XLVI. Verum quando inter duos Principes vel Dominos immediate Imperio subjectos *de Jurisdictione, über der Obrigkeit und Herrlich- und Gerechtigkeit*, vel de ipsis etiam *subditis*, sive personis Jurisdictioni litigiosæ subjectis contenditur, & subditi utrique Principi vel Domino litiganti, & illi cum primis, ad quem Jurisdictio pertinet, debitam obedientiam præstare sunt parati, quia jus inter Principes controversum ad subditos nihil attinet, & absque sua culpa, ab uno vel altero Principe aut Domino in vincula conjiciuntur, hoc requisitum de persona tertia non adeo præcise & strictè attenditur, sed Mandatum ex Constitutione

D

super

super Pignoratione decernitur, etiam si sint illi ipsi subditi, de quibus litigatur. *Recess. Imp. Anno 1594.* Denais. c. 183. n. 18. *Mind. c. 36. n. 8. Aut. decis. Cam. requi. 3. f. 262.* Quia subditi hoc casu sunt innocentes, & nihil eis imputari potest, quod Dominus cum vicino suo de Jurisdictione obstinate contendat, & propterea alterius odio pręgravari non debeant, c. si *Episcopum. 13. 16. qua 6. l. 33. §. 1. C. de inoff. test. c. non debet. 22. de R. I. Gail. de Pign. obs. 3. n. 8.* Hactenus autem dicta obtinent, si subditi pignorationi causam non prębuerint. *d. Recept. de Anno 94.* Denais. c. 183. n. 18. *Maul. de Pign. tit. 6. req. 4. Pręjudicia vid. ap. Gylm. tit. 4. f. 370. Myaf. n. obs. cent. 2. & respons. 26.*

XLVII. Quamvis v. ut antea dictum, pignoratio consistat in Captione & Abductione pignoris, h. e. ut pignorum pignus captum secum auferat, seu abducatur, & si persona sit, eam domi detineat, vel in carcerem conjiciat, si res aut animal, id includat. *arg. tit. 22. ibi: Die Pfandung wieder zu geben/und die Gefangenen loß zu lassen. part. 2. O. C.* Fit tamen interdum, ut pignoratores nihil secum abducant, sed propter controversum jus aucupii, *retia piscatoria* vel *aviaria conscindantur*, vel propter jus litigiosum venandi, *canes venatorii occidantur*: vel propter dubium jus pascendi, *pecora in flumen aut limosam paludem fugentur*, ita ut inde pereant, vel *fruges in agro conculcentur*, aut scenum in flumen conjiciatur, *famuli & servi verberentur, vulnerentur.* Quo casu nihilominus Constitutioni Pignorationis locus est, & Mandata decernuntur. Licet enim his casibus in verba Constitutionis non peccetur, tamen mens ejusdem fraudulenta intentione offenditur. §. *Es ist auch: Vers. wann dann. Recept. Deput. Spir. Anno 1600.* Cum etiam eo modo res indubitate mea, mihi auferatur, vel inutilis

lis reddatur, & paria sint contra legem, & in fraudem legis aliquid facere. *arg. l. 29. cum seq. ff. de LL. & idem, rem auferre, & inuilem factam reddere. l. 3. §. 1. commodati. Mind. c. 36. n. 11. Gail. de Pig. obs. 9. n. 1. Denais. c. 183. §. 31. Gylm. l. 2. p. 2. f. 175. n. 22. Schvvanm. obs. pract. cam. 88. Hinc Mandatum Anno 1578. 26. Octob. Super Constitutione contra Comitum Oeringensem, qui quarendo novi juris gratia domos civium quorundam oppidi Ordligensis irrupisset, & dolia, ut vinum omne efflueret, percussisset, daß er den Weinsässern die Boden aufgeschlagen / decretum. Idem in caus. Pammelberg. cont. Oetingen / in Jan. Anno 88. Teutschmeisters cont. Rotenburg. 19. Decembr. Anno 80. Mind. c. 36. n. 10. Aut. decis. Camer. f. 214. & seq.*

XLVIII. Si superficies aliqua, vel res solo infixæ; puta patibulum, domuncula, als ein Hochgerichte / Vogelshütte / oder Zollhäußlein / vel sepes evellatur, vel aliud simile quid destruat, vel excindatur: item si propter jus vinum vel cerevisiam vendendi *suspensa hedera*, vel propter controversiam super jure aliquo superioritatis, in castro quodã alter alteri affixa *insignia corrumpat* vel extinguat: tum distingv. Aut enim hedera & insignia dejecta, sepes & similes manent integra, aut per istã dejectionem *franguntur*, corrumpuntur. *Priori casu*, eo quod supplicanti de suo nihil absit, sed dejecta facile in pristinum locum restitui possint, mandatum denegatur, & hoc factum pro mera turbatione habetur. *Recess. Deput. Spir. de Anno 1600. Denais. c. 183. Schvvan. proc. C. lib. 1. c. 12. n. 25. Gylm. l. 2. p. 2. f. 174. Posteriori modo Mandata S. C. obtineri possunt, quatenus res æstimationem admittit, licet exigui & vilissimi sit pretii. d. Recess. de Anno 1600. & ante citat. Quamvis Aut. decis. Cameral. Mandato ob rem vilissimam fuisse cassata, multis præjudiciis, affirmet. f. 216.*

XLIX. IV. *Requisitum est, ut pignorus sit in possessione, vel quasi istius Juris, vel loci in quo, vel cujus respectu pignoratio fit. Rec. Ratisb. de Anno 1594.* Nam Constitutio hæc locum habet, in Interdicto possessionis retinendæ, quando unus possidet, alter turbat, vel quando alteruter litigantium se magis quam alterum possidere contendit. *Gail. l. O. 8. n. 2. & tr. de Pign. obs. 3. in. pr.* Sufficit autem ut pignorus jus aliquod pascendi, venandi &c. vel in totum possideat, vel pro certa parte, vel pro indiviso, nec opus est, ut simul habeat dominium rei. *arg. l. 1. §. 7. ff. uti possid.* *Gail. de Pign. obs. 3. n. 5.* Interdictum Retinendæ enim requirit tantum possessionem. *d. l. 1. §. 6. ff. d. t. Menoch. rer. poss. rem. 3. n. 208. & mult. seqq. Bach. ad Trent. vol. 2. disp. 25. ib. 4. lit. A.* Qui ideoque clam vel palam dejectus vel spoliatus est, processus super pignoratione non impetrabit. *l. 1. §. 4. ff. uti possid. l. 1. §. 24. de vi & vi arm. l. 3. §. 13. l. 6. §. 1. de acq. poss.* Perinde autem est quomodo possideat, sive Civiliter animo dominii. *l. 22. §. 1. de nox. act. l. 15. §. 33. de damn. inf. l. 1. §. 2. uti possid.* Sive Naturaliter, non animo dominii, sed alio jure sibi habendi rei insistat, *l. 13. §. 1. de publ. in rem act. l. 15. §. 4. de precar. juste vel injuste, modo non ab ipso adversario pignorate clam, vi aut precario possideat, has enim possessiones non debere proficere palam est. l. 1. pr. & ult. uti possid.* Imo juris interpretatione non possidet. *l. 22. de acq. poss. ibique Gothof. in not. b. t. Gail. de Pignor. obs. 3. n. 6. Menoch. rer. poss. rem. 3. n. 103. & seqq.*

L. Præterea non sufficit, possessionem vel quasi ex parte pignorati, eamque in supplicatione allegare, sed & *V. requiritur*, ut in supplicatione allegetur, quod pignorator possessionem controversam facere, & jus aliquod novum sibi usurpare conetur, quodque novi juris intuitu pigno-

gnorationem fecerit. Et nisi juris novi gratia pignoret, pignoratio non est dicenda, sed potius simplex turbatio, aut spoliū. *Mind. l. 1. c. 35. §. 8. n. 10. Gail. de Pign. c. 3. n. 7. Aut. dec. Cam. f. 256.* Hinc si diversimoda sit possessio vel usus alicujus juris, puta, si unus habeat dominium, alter venandi jus, tertius pascendi, quartus lignandi, isti beneficium Constitutionis competit, qui sui juris respectu turbatur. *l. 1. §. 8. uti possid.* Si vero, dum aliquis contra te lignandi jus captis pignorib. quærit, & juri meo pascendi simul officit: quia jus, cujus respectu sit turbatio, non ego sed tu possides, tu ex constitutione ages, salva tamen mihi actione turbatæ possessionis. *Mind. c. 35. n. 4. Gail. de Pign. Obs. 1. n. 2.* Huc pertinet quæstio: *An pignoratione facta in re vel loco aliquo communi, fundata sit Constitutio? de hac videat. Clock. tom. 1. conf. 27. n. 59. Mynf. 3. obs. 20. Gail. de Pign. obs. 20. per tot.*

LL. Nec etiam satis est, si supplicans novi juris quærendi causa pignorationem factam generaliter narret, sed ad obtinendum Mandat. pœnale de relaxandis captivis vel pignorib. restituendis illud jus in specie exprimendum est. *Recess. Imp. de Anno 1594. §. wir wollen auch.* Ratio est (1.) ut pignorans contra illud suas defensiones eo plenius ac certius instituere possit in causalibus. Probato enim isto jure Mandatum cassatur: Si non probatur firmum illud manet, & paritio injungitur. (2.) ne sub generali allegatione novi juris usurpati mandata ex hac constitutione fraudulenter & inique extrahantur: Si igitur supplicans generaliter tantum narrat Titium pignorasse, ad quærendum sibi novam Jurisdictionem, ad narrata supplicationis petiti processus recte sunt denegati hoc modo: *Wofern der Supplicant das jus, welches gegentheill auf seinem Eigenthumb*

thumb sich durch die Pfandung anmassen wollen ausdrücklich specificiren würde/so soll alsdenn aufferner er suchen geschehen was recht ist. Mind. d. c. 35. n. 12. Quod ipsum multis præjudiciis confirmat Gylm. t. 1. p. 1. tit. 4. f. 283. 330. 357. Et tom 1. p. 1. vot. 18. n. 32.

LII. VI. Hujus Constitutionis Requisitum est, ut causa pignorationis sit Civilis non Criminalis, seu maleficium, quod diserte in constitutione excipitur. O. C. t. 22. p. 2. ibi: **al**lein malefiz sachen ausgenommen. Quæ jam sit causa Civilis & Criminalis vid. ap. Clar. 5. sent. §. ult. q. 1. Mar. spec. aur. cum non sit hujus loci. In constitutione nostra ea intelliguntur maleficia, quæ poenam corporis inflictivam habent, & quæ alias quoque ad Camerae Judicium non pertinent. O. C. p. 2. tit. 28. §. item nach dem ibi. in peinlichen Sachen die Leibsstraffe auff ihnen tragen. Gaul. de Pign. c. 2. n. 11. Et obs. pr. l. 1. obs. 1. n. 27. Mind. c. 9. n. 13. Et 22. Et c. 37. n. 4. Mynf. 4. obs. 41. Plane maleficia hic non nimis late interpretanda esse, ut & crimina ex pertinacia & nequitia commissa subintelligentur. constat ex Recess. de Anno 1594. §. Über die Persohnen. ibi. so nicht um malefiz, sondern anders Muthwillens halben. Delicta igitur omnia in Constitutione pignorationis excepta esse, quæ ad jus gladii sive merum imperium pertinent, verus est. Hujus gradus & delictorum species. vid. ap. Matth. Steph. de Jurisd. lib. 1. c. 7. 8. 9. Et 10. Obrecht. de Jurisd. lib. 2. c. 8. Reink. de reg. sec. l. 2. cl. 2. c. 17. n. 59. Et 79. quo etiam cum aliis multam quatenus imponitur pro delictis, quorum exercitio & animadversio meri est Imperii, recte refert d. l. n. 66. Mynf. 3. obs. 43. Et 4. obs. 41. n. 3. Mind. lib. 1. c. 9. n. 16. Et seq. Hac tamen procedunt, cum de delicto puniendo, non autem de Jurisdictione quaritur. Ita factum in caus. Nürnberg cont. Brandenburg. An. 59. Zollern. cont.

Wals

Walburg. Anno 66. *Aut. decis. Cam. f. 263.* Interdum exceptio maleficii non impedit partitionem, sed non obstante ea exceptione, illa injuncta fuit in *caus. Bentheim. cont. Osnabruck. Mandat. 7. Julii. Anno 92. die declaratione der Poen abgeschlagen*; idque in favorem captivorum & incarceratorum. *Aut. decis. Cam. f. 214.*

LIII. Occasione hujus Q. hic: *Si quis ob delictum* in loco domicilii a domino alterius territorii captus & alio traductus sit, an locus sit Constitutioni? Negat Gail. *obs. 14. n. 5.* Si tamen intentione quærendi alicujus juris fiat, non putat Mind. *de proc. extr. c. 37. n. 1.* ob stare delictum: id enim in fraudem Constitutionis allegari videri ait. Hinc cum Anno 86. 7. Sept. Comes ab Hohenloe. cont. Georg Friedrich / Marchionem Brandenburgensem pro relaxatione rustici una cum filio in territorio controverso capti, supplicaret, narrando, ob suspicionem quod facinorosos receptasset, daß er verdächtige / sträffliche Leute und Diebe beherberget / und Unterschleiff gegeben haben soll / referens denegare volebat processus, quia causa criminalis esset, reliqui Domini contradicebant, quia hic non de maleficio, vel ejus poena controverteretur, sed de Jurisdictione, cui illa in loco litigioso competeret, & ideo causam mere civilem esse. Maul. *de pign. tit. 7.*

LIV. Prædictis hisce requisitis omnibus probe observatis, riteque in supplicatione deductis, Processus decretur, qui est *bipartitus: Mandati sive Partitionis, & Citations.*

LV. *Mandati sive Partitionis* est, quando pignorum sub certa poena pecuniaria quæ præcepto inserta, sine clausula Justificatoria ut facta insinuatione Mandati captivum illico & sine suo sumptu, sub solita cautione sese rursus, si sic
judi-

judicatum fuerit, sistendi, relaxet, aut pignora capta e vestigio integre pleneque restituat *O. C. part. 2. tit. 22. Gail. de P. obs. 13. n. 2. & 3. Schvvan. de pro. Cam. lib. 1. c. 12. n. 29.* Ubi de cautione de qua agit *Ord. Cam. d. l. iki* : Auf alte geswöhnliche Urphede / notandum eam utpote substantiale quoddam, adversario non postulante hic non requiri; petitionem autem præstandam esse, nuda saltem re promissione, non exactis pignoribus, vel fidejussoribus. *Recess. Deput. de Anno 1600.*

LVI. *Restitutio autem fieri debet plenissime, cum omni damno expensis & interesse, usque adeo ut omnis utilitatis, quæ ex re ipsa non solum naturaliter; veluti ex usu ipsarum, ad quem destinatae sunt, ratio habeatur: ut si colono equi vel boves abducti, ut ita ad tempus arare non poterit, vel vacca & oves pignori captæ, omne id restituendum, quod pignoratione non facta pignorans haberet. Recess. de Anno 1600. §. Ob alle Schaden. l. 22. l. 35. l. 81. l. fin. §. 1. de V. S. l. 20. de R. V. l. 31. de reb. cred. l. 21. §. 3. de act. empt. Wesemb. parat. ff. de R. V. n. 7. Plurib. Gail. de P. obs. 17.* Item absque mera, & absque ulla exceptione, ohne Verzug / und ohne einige Einrede. §. als auch im 22. Articul. Recess. Aug. Anno 1566. Et quidem si pignus est persona, absque sumptu & dispendio ipsius, ohne Entgeld / relaxari. §. d. als auch. §. damit sich aber. *Recess. Dep. Spir. de Anno 1600.*

LVII. Porro in restitutione etiam *Expensæ* solent computari, & omne illud quod pignorado occasione pignorationis abest, & æstimari potest, restituendum: ut si captivus alimentorum vel carceris nomine quid erogavit: vel si squalore carceris ita conficiatur, ut recuperandæ sanitatis ergo in Medicos, Apothecam, aut aliam ob causam aliquid impendere necesse habeat, hæc omnia omnino restitui debent,

bent, alias Mandato plene paritum non est. §. daß all das
 jenige. *Deput. Recef. Spir. de Anno 1600.* quia refusio expen-
 farum, est quasi pars mandata partitionis. §. damit sich aber.
circ. fm. dict. Recef.

LVIII. *Deteriorationes pignorum* etiam hic atten-
 duntur, & si ipsa res pignolata deterior reddita, tunc Judex
 rationem habere debet, quanto deterior facta sit, ut id reus
 simul restituat. *Recef. dep. Spir. Anno 1600. l. 13 ff. de rei vind.*
 Restitutio enim in eodem statu & bonitate, qua facta est ab-
 latio, fieri debet, nec res restituta intelligitur, quæ deterior
 redditur. *l. 3. §. 1. l. 10. l. 18. §. 1. ff. commod. l. 9 §. 3. ff. ad exh.*
l. 33. §. 1. de solut. Gail. de pign. ob. 16. n. 2. & seqq.

LIX. Si præter rem pignoratam, alia res in actu pi-
 gnorationis deterioratur; puta homo vel animal pignorati
 vulneratur, vel alio quodam damno afficitur, cujus ratione
 de suo aliquid expendit, id similiter pignorato resarciri de-
 bet. *d. Recef. de Anno 1600.* Sic si servus hæres institutus, in
 pignoratione, vel ob squalorem carceris aliamve ob causam
 moriatus, tunc non modo mortui ineunda est æstimatio,
 sed etiam hæreditatis. *arg. l. 23. in pr. ff. ad L. Aquil. l. 11 ff. ad*
exhib. l. 52. §. si servus. ff. de furt. Idem est, si quis ex Comæ-
 dis, aut quadriga, aut ex pari mularum, una vel unus pigno-
 retur, id quoque computabitur, quanti propter carentiam
 rei pignorate depretiati sunt, qui supersunt. *l. 22. §. 1. l. 23. §.*
6. ff. ad L. Aquil. Gail. de P. obs. 17. Mnd. l. 1. de proc. c. 36. §.
15. n. 20. Sic utilitas rei pignorate, & tertiæ deterioratæ,
 veluti operæ hominis pignorati, quibus caruit aut cariturus
 est, ob factam pignorationem etiam restituenda est. *arg. l. 1.*
§. hac autem. l. f. ff. de his qui effud. vel dejec.

LX. Quando res pignolata apud pignorantem am-
 plius non extat, & pignoratus quod forte ea carere non po-
 tuerit,

tuerit, eam justo pretio redemit, vel alias ejusdem desiderio solutione certæ summæ satisfecerit, agitur hoc casu ad restitutionem pretii dati, & Mandatum pœnale impetratur. §. Da auch die Pfande. *Recess. August. Anno 1566.* quia id loco rei succedit. *de quo supr. th. 36.*

LXI. Rebus vero planè corruptis & deperditis, vel animalibus demortuis fame, eidem ejus æstimatio debetur. §. Ob wol aus. *Recess. de Anno 1600.* *Mynl. cent. 3. obs. 19.* *Schvvan. lib. 1. c. 12. n. 5.* Quod si inter partes de vera & justa æstimatione istius rei peremta, & non amplius extantis, conveniri non possit; in odium pignorum juramento pignorati id agitur, quanti ille in litem jurare voluerit. *l. 9. si quando. C. unde vi. e. fin. de his qui vi metusve caus.* Etiam ultra verum rei pretium, si restituens fuerit in dolo vel contumacia. *arg. l. 8. ff. de in lit. jur. l. 69. ff. de rei vind.* In tantum, ut tamen si bona pignorata sub hasta vendita sint, nihilominus pignoratus admittatur ad Juramentum, cum sit præsumtio contra spoliante. *DD. in d. l. 9. C. unde vi. Gail. de P. obs. 16. n. 8. & obs. 18.* Et vendere sub hasta non est verum pretium si invito pignoro vendantur bona. *Balduin. in l. fin. C. si advers. fisci.* Et ira in hoc casu admissi sunt ad juramentum pignorati in caus. *Vinstingen cont. Nas. sav. 2. Mandat. 2. Rühre und 9. Pferde betr. 10. Nov. Anno 1565. Et in caus. Braunschweig cont. Braunschweig/ Mandati S. C. 222. abgepfandete Stück RindVieh betr. seynd die gepfandete Unterthanen zu Nordlingen ad juramentum zugelassen. 22. Jan Anno 94. & præstito Juramento condemnatoria lata. 9. Mart. Anno 69.* Pignorantem enim contra jus commune, & Constitutionem Imperii rem innocentem capiendo in dolo esse negari non potest. *Gail. de P. obs. II. n. 7. Mynl. 3. obs. 19. & 20. Mind. l. 1. c. 36.*

7. 17. Sed ne in infinitum juretur, & quisque suæ affectioni plus æquo indulgeat. *l. 63. ff. ad L. Falcid. l. 33. ff. ad L. A. quil.* Judex causa summarie cognita, sententia quadam præambula, pro personarum & rerum qualitate, summam æstimationis, ad quam pignoratus jurare debet, exprimit. *Recess. Dep. Spir. de Anno 1600. arg. l. 5. §. 1. l. 4. §. 2. ff. de in lit. jur. l. 3. §. 2. ff. ad exhib. l. 9. C. unde vi.* Nec refert, si moderata a Judice summa se non ad 20. florenos usque extendat, quia hoc casu nihilominus jurari debet in litem. §. *Ob volaus. d. Recess.* Nec juvabit pignoratorem, quod res casu fortuito & sine culpa ejus perierint, & quod eodem modo erant periturae penes dominum. *per l. 15. §. fin. ff. de R. V. l. 24. §. 1. ff. deposit.* Sed sufficiat æstimationem hujus loci tantum delibasse, cum accurate hæc sint tradita, a Gail. *de P. obs. 18.* Rutger. *Rul. de comm. p. 1. l. 4. c. 24.* Gylm. *l. 1. p. 7. vol. 7. f. 44. §. 1. 2. p. 1. vol. 24. n. 11.* quo brevitatis studio me remitto.

LXII. Haftenus de iis casibus in quibus pignurator Mandatis obtemperavit. Quando vero non satisfecit Mandato, ob non factam plenissime restitutionem & partitionem, arctiora Mandata sub pœna Banni Imperialis pignoratus petere potest. Et licet *pignorans alleget causas, cur Mandato parere non teneatur*, regulariter non auditur, quia Mandatum nullam admittit exceptionem. §. *Ob vol in alslen. d. Recess. Dep. Spir. de An. 1600. O. C. tit. 22. p. 2.*

LXIII. Verum praxis quotidiana docet *admitti nonnullas exceptiones*: (1.) *Nullitatis*, ex defectu Jurisdictionis Camerae; puta si excipiat, pignorantem vel pignoratium non immediate subjectum Imperio, ut sic requisita Constitut. deficient, *de quib. sup. tb. 17. latius.* Aut (2.) *defectus Mandati*, veluti si Præfectus vel Officialis pignoravit, & dominus

minus Mandatam sibi esse pignorationem negat. *vid. Tb. 33.*
 Aut (3.) sit *casus nuncupatim* a Constitutione exceptus, uti est
 causa Criminalis s. Maleficium, de qua actum *tb. 57. & seq.*
 Vel (4.) sint satis *pregnantes*, & *singulariter moventes ratio-*
nes, triffige und hochwichtige Ursachen. §. Ob wol in
 allen, *vers. in welchen dann. Rec. Dep Spir. de Anno 1600.*
 Et his casibus Judex brevem & peremptorium terminum,
 ad summum quatuor vel quinque menses pignoratori ad
 probandam exceptionem assignare debet, & accurate per-
 pendere ne malitiose paritio differatur per oppositam ex-
 ceptionem *l. 18. C. de Appell. Gail. de P. obs 14. n. 6.*

LXIV. *Exceptio sub & Obreptionis* in hac materia
 Mandato objecta, eadem est quæ Nullitatis, cum omnia
 mandata sine Clausula tacitam hanc habeant conditionem,
 si preces veritate nitantur. *c. 2. de rescript. & ratione litis pen-*
dentia & aliarum rerum impediatur paritio. Ita factum
 in *caus. Bentheim cont. Osnabruck. Anno 1594. 16. Aug.*
Aut. decis. Cam. f. 213. Eiusdem valoris *exceptio Rei Judica-*
ta, quando pro pignorante in eodem loco, contra eundem,
 & ejusdem juris gratia semel judicatum fuit. *l. 3. cum seqq. de*
except. rei jud. Exceptio enim hæc impedit litis ingressum,
 & actorem a limine iudicii repellit. *c. 1. de lit. cont. in 6. l. 6.*
ff. de except. rei jud. l. 2. l. 5. C. de re jud. De his Exceptio-
 nib. plurib. agitur apud *Gail. obs. 14. num 2. & seqq. Gylm.*
Symph. t. 2. p. 1. vot. 26. Bach. ad Treutl. vol. 2. disp. 26. tb. 8.
lit. C. & Zang. de except. part. 3. c. 10. n. 2. c. 16. n. 52.

LXV. De *Exceptione Subjectionis* Q. An captivum
 non esse subditum Actoris, sed Rei citati; & ideo Consti-
 tutionem pignorationis non habere locum ob defectum
 qualitatis requisitæ, objici possit a pignoratore ad impedi-
 endam paritionem. Quod negatur, quia requirit altio-
 rem

rem indaginem, & concernit merita causæ principalis, quæ ad punctum causalium merito reservantur. *c. 1. de lit. cent. in 6.* Tum, quod omnium foret molestissimum, innocentem captivum tantisper in squalore carceris detineri, donec hæc quæstio determinaretur. *Gail. de P. obs. 15. num 1 inf. Mynf. cent. 2. obs. 10.* Hoc tamen non procedit nisi notorie constet, narratam subjectionis qualitatem esse falsam. *c. super eo. de test. cog.* Vel in confesso, captivum esse subditum pignoris, quia tunc clarum & notorium est jurisdictionem Camerae non esse fundatam, nec mandato parendum. *l. un. C. de confess. l. 1. § 6 ff. eod. Gail. de P. plenissime obs. 15. n. 10.*

LXVI. *Processum Citationis* quod attinet, præmittendum, expresse esse constitutum, quod Mandatis sine clausula justificatoria ad docendum de partitione in termino præfixo, vel ad videndum se declarari in pœnam Citationis semper annecti, nec Mandata sine illa decerni debeant. *Recess. de Anno 1570 §. ferners statuiren. Idem repetitum in Recess. de Anno 84. §. Demnach aber. Denais. c. 182. §. 4. Aut decis. Cam. verb. Mandata S. C. fol. 196. Mynf. 5. obs. 50. §. 1. obs. 76. Mind. l. 2 c. 21. n. 15. Formula Mandati & Citationis videre est, apud Gylm. Sympb. p. 1 v. 4. fol. 345.*

LXVII. Citationem hac legitime insinuata, pignoris per procuratorem sufficienter legitimatum in termino præfixo comparet, & Mandatum cum retro scripta nuncii relatione reproducit, partitionemque doceri petit. *Denais. c. 110. §. 1.*

LXVIII. Quando jam pignoris comparet, partitionem per Instrumentum Publicum, vel per quietantiam pignoris, aliove documento probare debet; & res est expedita. *Gail. de P. obs. 13. n. 5. §. obs. 16. pr. Schvvanm. de proc.*

l. 2. c. 18. n. 4. Si vero contra Mandatum excipit & causas de quibus *th. 63. Et seq.* quare parere non teneatur, adducit, tunc audiendus est.

LXIX. Non raro vero Reus exceptiones non opponit, sed tantum terminum excipiendi petit. Verum hodie præter primum in Mandato dicto diem, tempus ulterius & prorogatio termini, sine singularibus & relevantibus causis, & pro ratione circumstantiarum & distantia loci, idque ipsum unius alteriusve, vel ad summum quatuor aut quinque mensium non datur alias Mandata cum utrobique annexis comminationibus elusoria redderentur, & res maxima cum injuria præsertim captivorum fieret, sita in fraudem tempus ulterius callide & studiose peteretur.

LXX. Si Reus in termino plane non comparet, sed contumaciter se absentat, procurator pignoratii viva voce proclamare potest & obtinere potest, ut citatus sine nova citatione per sententiam Judicalem in pœnam declarètur, & nihilominus paritio Mandati injungatur, omnia cum refusione expensarum & damnorum. *Denais. c. 110. §. 6. Gail. 1. Pract. obs. 15. Schvvan. obs. pro. Cam. 124. Mind. lib. 2. c. 24. Meur. part. 3.* Et si post lapsum terminum compareat, & forte pœnitentia ductus parere velit, adhuc contumacia ejus accusari, & ad pœnam agi poterit. Si tamen termino rite paritum non sit, & pignorans justum alleget impedimentum non paritiois, audietur. *l. 53. §. 2. Et 3. de re judic.* Modo probet, se omni diligentia usum, & tamen illud impedimentum in causa fuisse, ne præstiterit, quod præstare tenebatur, & hujusmodi fuisse, ut removeri minime potuerit. *Mench. de arb. Jud. quest. cas. 118. Mind. l. 2. c. 19.*

LXXI. Facta paritione, pignorator causas pignorationis articulatim exhibet, in quibus præensum jus pignorandi

randi tanquam fundam. entum intentionis deducere & probare debet, fanciente idiplum O. C. *part. 2. tit. 22.* quod videlicet jus pignorandi in tali loco semper habuerit, atq; etiamnum habeat, talesque actus pignoratitios jam ante exercuerit, & proinde in quasi possessione istius juris defendi debeat, & quod pro conservanda sua possessione vel quasi venerit ad pignorationem rerum vel hominum contradictoris. *Clock. tom. 1. conf. 29. n. 13. & sqq. Gail. de Pign. obs. 21. n. 3. Myns. 1. obs. 12. Col. de proc. exec. p. 1. c. 2. n. 293. Schvvan de proc. l. 2. c. 18. n. 12.* Et nisi hoc faciat, & cauales exhibeat, pignoratus ad præclusionem viâ probandi, vel impositionem perpetui silentii, eines ewig-währenden stillschweigens procedere, Judexque in contumaciam terminum competentem, sub tali comminatione peremptorie, vel uti vocant, finaliter præfigere potest. *arg. l. cum Titia. 18. ibique Bart. n. 1. & seqq. ff. de accus. arg. l. f. c. a. 7. C. qui accus. non poss. l. si eo. 6. C. de remiss. pign. Gail. obs. 21. n. 3. Meichl. tom. 3. dec. 3. n. 3. Schvvanm. d. l. n. 13.* Ita factum in *caus. Teutschmeisters cont. Detingen Anno 85. 20. Septemb. & Teutschmeisters cont. Brandenburg Anno 81. 2. Mart. Aut. decis. Camer. fol. 267 & 268.* Forma pronuntiandi talis: *In Sachen N. Klägers / wieder L. Beklagten ist N. des Beklagten Anwalt / Zeit zweener Monath / articulirte Ursachen / des Pfandens fürzubringen angefent mit dem Anhang / wo er also solchem nicht nachkommen wird daß ihm alsdann der Weg solches zu thun / hies mit benommen seyn soll.*

LXXII. Inde haud obscurum est, *Processum Pignorationis aliquid commune habere cum Processu L. Diffamari C. de ingen. manumissis.* Pignoratus enim in puncto Citationis Rei, pignorans vero Actoris partes sustinet. *Clock. tom. 1. consil.*

2. consil. 29. n. 12. & seqq. Debet enim contra dispositionem juris communis in *l. un. C. ut nemo inuit.* causas pignorationis metu poenae perpetui silentii, vel praeclosureis viae probandi inuitus deducere & probare, quemadmodum in Diffamationis processu receptum est. *DD. in d. l. diffamari.* Schurff. *consil. 34. n. 5. & consil. 75. n. 6. cent. 1.* Affl. *et. decis. 268. n. 4.* Boer. *decis. 25. per tot. par. 2.* Bartol. *in d. l. un. in pr. C. ut nemo inuit.* Cacher. *ubi hanc magis communem dicit decis. 151. n. 3.* Clock. *d. l. n. 21. & seqq.* ubi refutat Gail. *de Pignor. obs. 21. n. 4.* Mynf. *3. obs. 78.* Nam Pignoratio est quaedam diffamatio, quod per eum pignorans praetendat sibi aliquid juris eo loci ubi pignora capta sunt, usurpare. *Clock. d. l.* Saep̄ autem pignorans in processu causae punctum Causalem remitti petit ad aliam causam inter easdem partes, in qua de eodem jure agitur, cui pars adversa per generalia solum contradicit. Unde cum non raro magna causae obscuritas & confusio oriatur, Lege Imperii constitutum, ut partes hoc casu aliter quam in specie posthac agant, vel excipiant.

LXXIII. Productis jam a Pignore Causilibus, & probata possessione, se item jure pignorasse; ut quia subditos suos pignoravit, vel cepit, jam actor qui eum temere in jus traxit, refundet ipsi omnes expensas & damna. *arg. S. 1. I. de poen. tem litig. l. 2. §. 6 C. de jud. restituenturque illi personae seu res pignorate quas vigore Mandati relaxaverat, salvo tamen partibus jure petitorii, coram competenti Judice proponendi. O. C. tit. 22. §. Und im Fall / da sich erfinde &c.* Mynf. *cent. 2. obs. 10. n. 5.* Koppen. *decis. 41. n. 24. 25. & seq.*

LXXIV. Quando jam de possessione sua vel quasi praetensi juris nihil probat, forma pronuntiandi eadem pro-
ut

ut in Interdicto retinendæ observatur, videlicet Pignoratori non licuisse adversarium in jure possessionis suæ vel quasi ira turbare atque pignorare: nec pignora in priorem causam restituenda, vel subditos relaxatos iterum sistendos esse: ideoq; ipsum imposteri ab hujusmodi turbatione abstinere, eoq; nomine pignorato idonee cavere debere, cum refusione damni & interesse. *text. in l. pen. ff. de aqu. quot. & astiv. l. 1. pr. & l. 3. S. ult. uti possid. Gail. de P. obs. 23. & 1. obs. 116. Abbas in c. licet causam. n. 35. & seqq. X. de probat. Schurff. conf. 77. n. 1. cent. 1. Rebuff. ad const. reg. tom. 3. de mater. possess. art. 1. gloss. 1. n. 15. Papiens. in form. libelli pro turbat. poss. n. 1. Angelus de Aretio in §. quadrupli, n. 48. & 52. Menoch. ret. poss. rem. 3. n. 286.*

LXXV. Hoc pignorationis Judicium secundum Ordinationem Camerae summarium est, & quam celerrime definiri debet, O. C. tit. 22. *ibi*; und soll darauff, &c. Denais. c. 183. §. 3. Neque Litis contestationem causæ pignorationum desiderant, nec commissio ad perpetuam rei memoriam decernitur, cum sit in potestate pignorandis absque litis contestatione judicium inchoare, & testes atque Instrumenta producere. *Gail. de Pignor. obs. 21. n. 7. & seqq. per text. in Clem. sepe. de Verb. Sign. Soc. in cap. quoniam frequenter. n. 26. in 18. fallent. ut lite non contest. Bart. ad reprimendum. in verb. & figura. n. 10.*

LXXVI. Repignorationes quod attinet, sciendum quod omni Jure sint prohibita. *Auth. ut nulli judici. §. quia vero. l. un. C. ut nullus ex vicinis. Gail. de Pignor. obs. 12. n. 2. German. Gegenpfandung* vocantur alias mutua pignorationes, & hæc ansam præbuere Statibus Imperii, ad promulgandam Constitutionem Pignorationis, ne partes ad arma venirent, & potentior deprimeret inferiorem, & ut pax &

tranquillitas in Imperio conservaretur: unde Judex Mandatis pœnalibus vigore hujus Constitutionis, ejusmodi tumultibus & occursionibus obvenire debet. *arg. l. equissimum. ff. de usufr.* Idcirco enim judiciorum vigor jurisque tutela in medio constituta est, ne quisquam sibi permittere valeat ultionem. *l. nullas. c. de Judeis & cœlicolis. l. 1. C. ne quis in sua causa jud. l. 1. §. & parvi. ff. quod vi aut clam. l. 1. §. 2. ff. quod legatorum.* Unde pignorationes multis in causis reprobatae, quæ videri possunt apud *Aut. decis. Cam. f. 265.*

LXXVII. Aliter se res habet, quando quis pignoravit aliquem, & pignoratus statim aut paulo post illud pignus aufert, tunc denegantur processus. Ita factum in *caus. G. von Dettingen cont. Nordlingen* ubi, cum Norimbergenses vi armata quindecim vaccas pignori ablatas rursus abegissent, & abduxissent, & Comes processus peteret, fuerunt ipsi denegati, *2. Octob. Anno 1588. Aut. decis. Cam. fol. 217.* De Affinibus remediis hujus Pignorationis nihil addo, videri illa possunt apud *Roland. de Comm. p. 3. lib. 8. c. 2.*

LXXVIII. Et hæc de primo membro *th. 14.* allata sufficiant. Restat ut & de secundo, quando vel Unus, vel neuter contententium immediate Imperio subjectus est, exercitii causa pauca adjiciamus. Uti vero prior ex Constitutione Imperii dependet, sic hæc pignoratio, in locis Saxonice, & quæ Vicariaui Imperii Electoris Saxonie subjecta sunt, cum ibi olim Jus Saxonicum vigerit, ex hoc ipso Jure Saxonico; in reliquis autem locis ex Consuetudine passim recepta dependet & sustinetur, de qua *Cöppen. decis. 41. n. 11. & seq. Coler. de proc. exec. part. 1. c. 2. n. 228. & p. 1. det. 136. n. 1. & Carpz. p. 2. consl. 27. def. 1. n. 2.*

LXXIX. Et per Jus hoc Saxonicum & Consuetudinem pignorare omnes Provinciales, Landassii & Municipales

pales possunt, quibus in suo agro, nemoribus, sylvis, pascuis & pratis nocitum est, vel quod silem in eorundem possessione turbantur. DD. *dd. ll. etiamsi id factum sit a Principis sui animalibus.* Fürstl. Braunschweig. Lüneburg. Landes Abscheid zu Salzdalumb. *art. 14.*

LXXX. Res Pignoratione subjectas quod attinet; quamvis enim de Jure Civili pecus alienum in suo agro vel fundo repertum, atque damnum dans nemo pignorare vel includere debeat. *l. quintus. 39. §. quavis. 1. §. l. seq. ff. ad L. Aquil. l. 14. §. fin. ff. de prescript. verb. Capoll. de servit. R. P. cap. 9. n. 30.* nisi earens forte, ut intelligatur, quis sit Dominus pecudis, isque conveniri possit. Köppen. *d. decis. 41. n. 5.* De Jure tamen Saxonico & consuetudinario indifferenter omnia animalia & pecora, cujuscunque etiam generis sint, in agro nostro damnum dantia pignorari & includi possunt, donec de damno illato nobis satisfiat. *art. 47. lib. 2. Land Recht. & ibi Gl. lat. lit. E. Coler. d. decis. 136.* Carpz. *de def. 1. n. 4.* Usque adeo, ut si animalia quædam capi & pignorari nequeant, veluti sues, anseres, &c. canibus ea abigere liceat, etiamsi ab his interficiantur. *art. 40. in. fin. lib. 3. Land Recht.* Zobel. *p. 2. differ. 36. n. 6.* Schneidvv. *ad §. fin. n. 5. l. de L. Aquil. Coler. d. decis. 136. n. 39.* Carpz. *de def. 1. n. 5.* Neque boves & equi aratorii, aliave animalia ad agriculturam pertinentia a Pignoratione excipiuntur, secus ac sensit Moller. *p. 2. const. 27. n. 6.* cum ei & communis observantia & textus in *Land Recht. d. art. 40. & art. 47. lib. 2.* reclamet. Carpz. *d. l. 7. Thom. de nox. anim. c. 24. n. 1.* Nec excipiuntur animalia Clericorum. *Id. ibid. n. 2.*

LXXXI. *Causa*, ob quam liceat pignorare est damnum quod vis & præjudicium nobis in nostro illatum. Fit
F 2 autem

autem hoc vel circa agros, & prata insignita, vel septa, vulgo, **gehägte Wiesen.** Ea (1.) *depascendo*, quando enim pecora alicujus gramina vel segetes depascunt, aut pauperiem inferunt, tunc Dominus agri & prati insigniti vel septi propria autoritate pignorare, & animal detinere potest, donec ipsi per Dominum animalis satisfiat. *Landr. lib. 2. art. 47. ibi: Wird es gepfändet / den Schaden soll er gelten. Koppen. decis. 41. n. 16.* Neque distinguitur, utrum pecus agrum sponte fuerit ingressum, an immissum ab homine, Regulam generalem facit Thomas de *Noxia animalium. cap. 24. n. 3. Quoties competit actio de pauperie aut de pastu adversus dominum animalis, toties locum habet pignorat. (2.)* Proterendo, puta si quis equo, aut curru transeat per alienum agrum conculcando segetes & gramina, tunc si non statim refarciat illatum damnum, licite pignoratur. *Landrecht d. lib. 2. art. 27. ibi: Wer nicht auff rechtem Lande fähret / sondern über geahren Land &c. und sollen darzu den Schaden gelten &c. dafür mag man sie auch pfänden. Koppen. d. decis. 41. n. 7. (3.)* *Arando*, veluti quando extraneus, vel vicinus agrum nostrum arando subigit, ea videlicet de causa, ut probetur factum violenti ingressus, & ut deinceps arans turbationem vicino illatam negare non possit *d. lib. 3. Land Recht. art. 20. ubi: Nuss seinem Lande, dem der es ähret. (4.)* *Iis jus aliquo obtrudendo*, h. e. quando vicinus animo acquirendi servitutem, jurisdictionem &c. animalia vel pecora sua pasculatum ducit in alterius agrum vel ibi castes ponit, vel quid aliud in præjudicium domini molitur. *Land R. lib. 3. art. 20. & ibi Zobel. lit. C. Moller. p. 2. const. 7. & 8. Carpz. de const. 27. def. 3.* Et denique ea *alio quocunque modo damnificando*, iisque omnibus casibus repertus in ipso facto, **auff frischer That / oder an der Stätte /**

Stätte/propria autoritate, ohne des Richters Urlaub/
listi & pignorari potest. *Land R. lib. 2. art. 28. Coler. de*
Proc. execut. p. 1. c. 3. n. 66. & seqq. & n. 71. & seqq. Koppen.
d. decis. 41. n. 9.

LXXXII. *Forma hujus Pignorationis neque in qua-*
litate personarum, neque rerum pignoratatum discretionem
constitit, quilibet enim, cui in suo nocitum vel præjudicium
illatum est, ea uti, & tam res tertias & innocentes, quam
alias capere & abducere potest: Sed (1.) hoc temperamen-
tum est, ne pignorando ultra, quam nobis nocitum est, vel
quod ad demonstrandam dispatientiam & contradiccionem
nostram, Carpzov. d. const. 27. def. 3. n. 5. & adversarium
ad judicium provocandum sufficit, modum legitimæ
defensionis excedamus. de quo in Fürstl. Br. Lüneb.
Salzdahlunbschen Landes Abschied. art. 21. ita cautum:
Wenn von jemandts der sey Adell oder Unadel/ Beam-
ten oder andere/ wer es wolle/ mit Jagden/ Hezen/
Vogelshaben/Fischen/Holzhausen/Hut und Triften o-
der andern an end und örtern da es ihme nicht gebüh-
ret/einen andern zu nahe geschicht sol man sein beschei-
dentlich dagegen die rechtmäßige Gebühr und Masse/
zu Erhalt- und Verthädigung des Seinen/ oder sei-
nes anbefohlenen Ampts sich eignet/ fürnehmen/ und
nicht ganze Herden und Hauffen Viehes oder Pferde/
sondern nach Gelegenheit des excess allein zu Behuff
gebührenden Abtrags der übertretung gemess/ ein
Haess- oder Fischgarn/Rad/ Ketten von Wagen/ 2. o-
der 3. weniger oder mehr stücke Viehes oder sonsten et-
was/ darauf kein grosser Schaden mit Zehrung und
Futter leufft/ pfänden/ und sich also selbst nicht weni-
ger als den andern/ welchen die Pfände zukommen/

vör Weitleufftig, und Angelegenheit hüten; Da sich aber jemand an pfandbaren örtern nicht pfanden lassen sondern muhtwillig mit Schlagen/ Hauen/ Stechen/ oder in andere unzimliche Wege dawider setzen würde/ derselbige soll deswegen nach Befindung mit unnachlässiger Straff angesehen und belegt werden. *Paria sumi im Sanderbh. art. 39. & im Wolfenbüttelschen. art. 28.*

LXXXIII. (2.) De Jure Saxonico *dominus fundi*, si Jurisdictionem habet, tam pignorare, quam *pignus retinere potest, donec ipsi satisfactum sit.* Coler. *d. c. 3. n. 153. & dec. 236. n. 22.* Berl. *p. 2. concl. 9. n. 9.* Carpz. *p. 2. const. 7. def. 1. n. 3. & seq.* Reliqui autem pignoratōres judici ejus territorii, in quo contigit pignoratio, rem pignoratam presentare coguntur. *Const. Elect. Saxon. p. 2. const. 7. in fin. & ibi.* Moller. & Carpz. *def. 1. n. 1.* Et quidem ei, qui inferiorem habet Jurisdictionem, die Nieder- oder Erbgerichte/ *post alios* Carpz. *p. 2. const. 27. def. 3. n. 3.* Sub poena multæ judici cum emenda præstandæ. *d. const. 27. def. 1. n. 2.* Quod si Judex pignus recipere recuset, tradi debet ei, cui Præfecturæ proxime adjacentis administratio commissa est. *d. Const. 7. & Carpz. d. def. 3. n. 2.* In Ducatu autem Brunovicensi privatis permilla est retentio, etiamsi ipsius Principis pecora pignorata sint. *Salzdalumbisch. L. N. art. 14. ibi:* Nemblich/ daß einem jeden/ dem an Unstreittigen Orten in dem Seinen Schade zugefüget wird/ für sich pfanden/ und das Pfand/ biß ihm der Schade neben dem Pfandgelde gezolten/ zu sich nehmen/ es auch bis dahin/ jedoch dem Gerichts- Herrn an seinem Rechten ungeschädlich/ an sich zu halten frey stehen.

LXXXIV. In Electoratu Saxonico, etiam hoc obtinet,

net, ut si subditus *pignus* captum apud alium Judicem *deponat* animo *intervertende Jurisdictionis*, pro arbitrio Judicis competentis vel poena pecuniaria, vel carcere puniri, vel pro gravitate facti ex laesa Jurisdictione ut emigret, cogi possit: Si vero non subditus ratione domicilii, *pignus alio transferat*, is 30. solidos, ut pro simplici injuria, Judici solvere, *pignus restituere*, & cautionem de tali quopiam amplius non committendo praestare teneatur. *Const. Elect. p. 2. const. 8. ubi Mol. l. n. 4. Koppen. decis. 41. n. 36. Berlich. part. 2. concl. 9. n. 19. & 20.*

LXXXV. *Finis & Effectus pignorationis est. I. ut praescriptio pignorati interrumpatur.* Coler. *de process. exec. p. 1. c. 3. n. 90. & seqq. dec. 136. n. 13. Carpz. d. const. 27. def. 3. n. 2.*

LXXXVI. II. Ut si pignoratus bonam fidem agnoscat, ab eo *trio haec obtineantur*, (1.) *Restitutio damni*, quod vel ipsemet, vel familia, aut pecora ejus in alieno agro dederunt. (2.) *Emenda*, das gewöhnliche Pfand Geld oder der Pfandschilling / qua in terris Saxonice uniformis non est, & quandoque ad 30. & 40. grossos extenditur, post Coler. *Carpzov. de const. 27. def. 5. n. 4. & seqq.* In Electoratu v. Saxonico Judici non plus quam unicus solidus, einen Schilling oder 16. Pfennige solvitur. *In Ducatu Brunovicensi* ist auff jedes Pferd 1. Grosch Pfandgelt / neben 10. Groschen von jedem Pferde / wann der Schade in geholzern und muthwillig geschehen / *nisi damnum simajus*: Wann aber der Schade unvorsehens geschehen / neben 1. Groschen Pfand Geld von jedem Pferde 5. oder 4. Groschen gesetzt. Wann aber der Schade in Korn / Wiesen oder Garten geschehen / ist verordnet daß der Schade auff vorgehende Besichtigung neben Erlegung zimliches Pfandgeldes gebührlich solle abgetrae

* (48) *

getragen werden. *Saxhdalumbfch. L. T. N. art. 14.* ubi etiam de ipsis Principis equis agitur. (3.) Ut Dominus pecudis pignoratæ *sumptus pro alimentatione* ejusdem pignori refundat. *Carpzov. d. const. 27. def. 2. n. 6.*

LXXXVII. Quod si pignorus pignus contumaciter redimere recuset, nec tamen ad Judicium provocet, tenetur is judici (4.) in pœnam contumaciæ pro singulis noctibus, sive pro singulis 24 horis, trinos solidos, h. est, quatuor grossos exsolvere. *Carpzov. d. const. def. 5. n. 9. & seqq.* Et si pignorus pecora alia sive res tamdiu penes judicem reliquerit, donec prædicta contumaciæ pœna ad valorem rei pignoratæ ascendat, ulterius luitioni ac redemptioni locus non est. *Id. ibid. def. 6.* Et contra etiam pignore commisso, wenn sich das Pfand gang verstanden / Judex nihil ultra exigere potest, etiam si vel pileus, vel culcillus, vel securis, vel ligula, vel alia res vilissima sit pignorata, cujus pretium ne quidem ad unum noctis pœnam accedit. *Id. ibid. def. 7.* adeo ut & hoc casu emenda cesset. *Id. ibid. def. 8.*

LXXXVIII. III. Ut pignorus ad Judicium provocare & actoris partes subire cogatur, cum pignorationis *& L. Dif. famari C. de iugen. Man.* effectus sit idem, ut superius *ib. 72.* innuimus.

LXXXIX. Quod vero quibusdam in locis conniventia Præfectorum iste mos invaluit, ut pignoratione facta non solus tantum pignorans, sed & vicini ejusdem gregatim popinam ingrediantur, & se cerevisia usque ad ambas, quod dicitur, aures impleant, & hunc morem sub velamine cines Baurführs colorent, id nullo jure concedendum, quia pignorationes permixtæ sunt, ut unusquisq; suum legitime tueri & damnum facilius probare possit. *Land R. art. 37 lib. 2. Coler. p. 1. dec. 136. n. 40.* non ut vel judices inde locupletentur,

tentur, vel pignoratibus ultra emendam & restitutionem
damni immensum hoc lucrum accedat. Carpz. d. consb. 27.
def. 7. inf.

XC. Si vero pignoratus ad iudicium provocet & Mandatum S. C. de restituendo petat. Zang. de Except. p. 2. c. 1. n. 331. tali petitioni non esse deferendum, sed sufficere Mandatum cum Clausula justificatoria putat. arg. l. 4. §. fin. ff. de pen. leg. Verum frustra adducta est lex illa, nec ex eo, quod Jure Saxonico vel consuetudinario, nach Landsittlicher Pfandungs Berechtigtheit / pignorationes etiam non requisiti iudice permixtae sint, sequitur, quod pignoratio omnis sit iuste facta, & cum pignoratio ex concessione iudicis facta non statim praesumatur iusta, nec Mandatum S. C. respuat, qui privati pignoratio tantae efficaciae esse potest, ut pro ipso statim praesumatur? Quin eo modo Status Imperii deterioris conditionis essent, quam viles rustici vel alii privati, illi enim restituere coguntur, si res sit tertia & innocens. Sufficit autem ergo his, quod eorum imperitiae in eo consultum sit, ut & rem tertiam & innocentem pignorare possint, non vero eorum temeritati hoc praemium accedat, ut tam laxo privilegio vel Principes suos superent. Quare rectius alii statuunt, quod & hoc in casu Pignoratis Mandata S. C. decerni debeant, cum hoc tamen moderamine, ut Mandata S. C. in causis dubiis non nisi periculo partis, quod in condemnatione expensarum, & poenae arbitrariae impositione consistit, vel etiam alii Processus decernantur, vel ad Praefectum territorii iumb bericht scribatur, ut is referat, quemadmodum res sese habeant & pro qua parte militet praesumptio. Vid. Braunsf. Lineb. Sandersheimb. Q. T. N. art. 2. Ita in Dicasterio Calenb. in causa. Salgh.

contr. Schraderm. 18. Aug. Anno 1648. Mandatum S. C. decretum.

XCI. Hodie quibusdam in Provinciis hoc moderamen adhibetur, ut etiam in iis causis, ubi Principis ipsius pecora pignorata sunt, iustitia æqua lance & quidem sic administratur, ut pignori, vel utrique parti, si repignoriatio pignorationem subsecuta sit, Præfectis sc. Principis & subditis, vel subditis inter se restitutio pignorum sine præiudicio causæ der Hauptsache ohne Schaden. S. C. mandetur, & partes citentur, ut in certo termino compareant, & iura sua deducant, uti in Ducatu Calenbergensi observatum memini *in causa des Amtes L. contra den Flecken S. 9. Aug. Anno 1648. Verba sunt: Ihr wollet der Hauptsache ohne Schaden das abgepfandete Schwein alsbald restituiren, und dagegen die restitution ewere Kühe / sintemahl der Amtmann / Jedoch mit Vorbehalt S. F. S. verwirkelten Straffe darauff beschliget / erwartet / ewres mittels aber erliche auff den 19. Septemb. auff Fürstl. Canzley erscheinen / von solcher Pfandung rede und Antwort geben lassen / und der Befindung nach gehörigen Bescheids gewärtig seyn / auch inzwischen euch aller Thätigkeit enthalten. Et in Ducat. Lüneb. in causa Benth. contr. Lüneb. Vel ut restitutio pignorum sine Clausula citra tamen præiudicium causæ mandetur, cum hoc decreto, ut utraque pars in possessorio momentaneo articulos cum denominatione Testium intra certum terminum exhibeat, & interim ab omni pignoratione desistat, uti *ibid. in causa Gredenb. contra Sehud. factum.**

XCII. Et tantum de pignoratione quæ intercedit inter eos, quorum uterque contendit se esse in possessione rei vel juris controversi: restat ut de iis aliquid subijciamus, *ubi*
vel

vel propter dolum vel moram alterius fit pignoratío. Sic (1.) fit pignoratío contra eos qui vias inuisitatas ambulando defraudant gabellas, telonia vel vectigalia; donec vectigalia solvant, & cum Domino accordent. Land R. art 37. lib. 2. Koppen. dec. 41. n. 16. Coler. de proc. exec. p. 1. c. 3. n. 74. Carpz. p. 2. const. 27. def. 3. n. 6. & seq.

XCIII. (2.) A Domino Emphyteuseos pro conseruatione Juris Laudemii. Land R. art. 54. lib. 1. uti Gl. n. 3. Coler. d. cap. 3. n. 156. Carpz. d. defín. 3. n. 9.

XCIV. (3.) Rustici ac Subditi ob non prestita seruitia pignorantur in bonis, vel personaliter capiuntur & detinentur, donec ad debitam obedientiam reducantur. Id. d. const. 27. def. 4. n. 5. & seq.

XCV. Pignoratío fit contra non solventem annuam pensionem. Id. ibid. n. 8. De quibus Ordinatio Politica Ducatus Luneb. disponit, quod & possit non habente Jurisdictionem fieri, si jus illud præscripserit, hergebracht. Sed Salzdalumbsh. L. T. A. art. 20. illud saltem Dominis contra subditos suos concedit.

Atque hoc modo pro temporis angustia atque institutioni ratione habenda amplissimam atque in foro hodie usu non minus frequentissimam hanc pignorationum materiam summarie delineasse sufficiat.

* (o) *

I N D E X
RERVM PRAECIPVARVM
DISSERTATIONIS

D E

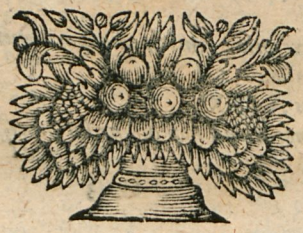
PIGNORATIONIBVS TAM INTER STATUS
IMPERII SOLOS. QVAM INTER STATVM IM-
PERII, ET MEDIATVM, SEV INTER SO-
LOS MEDIATOS.

<i>Etymologia</i> , §. V.	pag. 3
<i>Synonymia</i> , §. VI.	<i>ibid.</i>
<i>Homonimia</i> , §. VII.	<i>ibid.</i>
<i>Definitio</i> , §. VIII.	4
<i>Differentia inter Pignorationes & Repraesentias</i> , §. X.	<i>ibid.</i>
<i>Cognatio Pignorationis & Arrestorum</i> , §. XI.	5
<i>Differentia eorundem</i> , §. XII.	<i>ibid.</i>
<i>Differentia a Spolio</i> , §. XIII.	6
<i>Divisio</i> , §. XIV.	7
<i>I. Membrum de pignoratione, qua facta est inter status Imperii</i> , §. XVI.	<i>ibid.</i>
<i>Ejus v. Requisitum</i> , §. XVII.	<i>ibid.</i>
<i>Quinam dicantur Status Imperii, seu Immediati</i> ? §. XIX.	<i>ibid.</i>
<i>An etiam Electores & Principes a quibus non potest appellari hic intelligantur</i> ? §. XIX.	8
<i>An & exempti a Statuum Imperii Jurisdictione</i> ? §. XX.	9
<i>Quid si immediatus ratione bonorum mediatorum pignoretur</i> ? §. XXI.	<i>ibid.</i>
<i>Quid ratione Citationis</i> ? §. XXII.	10
<i>INDEX</i>	<i>An</i>

<i>An immediatus ratione pignorum subditorum pro suo inter-</i>	
<i>esse agere possit ? § XXIV.</i>	11
<i>Quid de Collegiis Cathedralibus vivente Episcopo ? §. XXVI.</i>	13
<i>Vel sede vacante ? § XXVIII.</i>	14
<i>2. Requisitum, §. XXXI.</i>	16
<i>3. Requisitum, §. XXXV.</i>	19
<i>Quid rerum nomine intelligatur ? § XXXV.</i>	19 20
<i>Utrum pretium succedat loco Rei ? §. XXXVI.</i>	20
<i>Quae sit Res tertia ? § XXXVIII.</i>	21
<i>Quid si partim res tertia, partim controversa pignore-</i>	
<i>tur ? §. XLIV.</i>	23
<i>Quid si Pignorum nihil secum abduxerit ? §. XLVII.</i>	26
<i>Quid si aliquid destruxerit ? §. XLVIII.</i>	27
<i>4. Requisitum, §. XLIX.</i>	28
<i>5. Requisitum, §. L.</i>	ibid.
<i>An jus novum quod quis intendit specialiter exprimi debeat ?</i>	
<i>§ LI.</i>	29
<i>6. Requisitum, § LII.</i>	30
<i>Quid maleficium, § LII.</i>	ibid.
<i>Processus Mandati, §. LV.</i>	31
<i>Quomodo Partitio fiat ? § LVI.</i>	32
<i>Quid si res pignorata non amplius extet, vel redempta sit ? §.</i>	
<i>LX.</i>	33
<i>Quomodo aestimatio rei pignorate fiat ? § LXI.</i>	34
<i>Quenam Exceptiones contra Mandatum admittantur ? §.</i>	
<i>LXIII.</i>	35
<i>Subjectionis exceptio: An impediatur partitionem ? §. LXV.</i>	36
<i>Processus Citationis §. LXVI.</i>	37
<i>De Causilibus, § LXXI.</i>	38
<i>Processus pignorationis non dissimulat processui L. diffamari,</i>	
<i>§. LXXII.</i>	39

Quid si pignoratōr causas suos probaverit ? §. LXXXIII. 40
Quid si non ? §. LXXIV. ibid. 41
An hoc Pignorationis Judicium Ordinarium sit ? §. LXXV. 41
Quid de Repignorationibus ? §. LXXVI. ibid.
 II. Membrum, de Pignoratione inter Immediatum & Media-
tum seu inter duos Mediatos. Et (1.) si uterque se possidere
contendat ? §. LXXVIII. 42
De Personis, §. LXXIX. ibid.
De Rebus, §. LXXX. 43
De Causis, §. LXXXI. ibid.
De Forma, §. LXXXII. 45
An privatus rem captam retinere possit ? §. LXXXIII. 46
Effectus pignorationis hujus, §. LXXXV. 47
An etiam mediato pignorato Mandatum S. C. de restituendo de-
cernendum sit ? §. XC. 49
Quid hodie in quibusdam Judiciis receptum sit ? §. XCI. 50
 (2.) *Si non uterque de possessione contendit, sed pignoratus sab-*
tem propter dolum & moram pignoratus est ? XCII. 50. 52

SOLI DEO GLORIA.

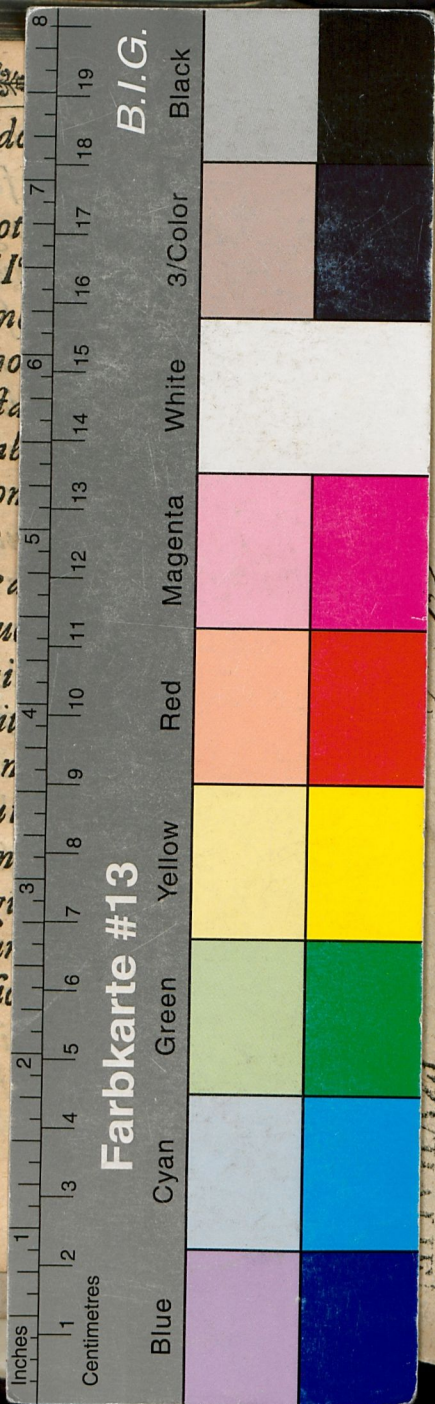
Rünteln, Diss., 1624-60

5b.

KOM

Q. D. F. F. E. I.
DISSERTATIONEM HANC INAUGURALEM
DE

11
PIGNORATIONIBVS
TAM INTER STATUS IMPERII SO-
LOS, QVAM INTER STATVM IMPERII, ET
MEDIATVM, SEV INTER SOLOS
MEDIATOS, 1657/76

GERM.

Von mancherley Arten gewaltsamer Pfändungen / welche so-
wol unter denen unmittelbaren als auch mittelbaren Reichs-
Ständen gegen einander vorgenommen zu werden pfle-
gen / und was dießfallß Rechtens.

NOBILISSIMI ET AMPLISSIMI ICTORVM ORDINIS IN ILLVSTRE
ACADEMIA HASSO - SCHAVMBVURGICA DECRETO
ET AVTORITATE
SVB PRAESIDIO

NOBILISSIMI, CONSVLTISSIMI ET EXCELLENTISSIMI VIRI
DOMINI

CHRISTOPHORI IOACHIMI Bucholz/
ICTI, CONSILIARII HASSIACI GRAVISSIMI, CODI-
CIS PROFESSORIS CELEBERRIMI, FACVLTA-
TIS SVAE HODIE DECANI,

DOMINI PATRONI AC PROMOTORIS SVI AETATEM COLENDI,
PRO LICENTIA

SVMMVM IN VTROQVE IVRE CONSEQVENDI GRADVM,
ET HONORES DOCTORALES

PLACIDO ERVDITORVM EXAMINI SVBMITTIT

IVLVIS von Rhetem / BRVNSVICENSIS,

AD DIEM 15. SEPTEMBR. 1657. HORIS ANTE ET POMERID.

10
TENAE, Recudebat IO. BERNHARDVS HELLERVS, 1730.